

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 16 ЖОВТНЯ 2009 РОКУ ЧИСЛО 42 VOL. CXV FRIDAY, OCTOBER 16, 2009 No. 42

Міністром закордонних справ України призначено Петра Порошенка

Петро Порошенко. Фото: „Бізнесінформ“

КИЇВ. – 7 жовтня Президент України Віктор Ющенко подав до парляменту проєкт постанови про призначення Петра Порошенка міністром закордонних справ.

Через два дні, 9 жовтня, Верховна Рада України ухвалила цю постанову. За неї проголосували 240 народних депутатів з 440 зареєстрованих у залі. Зокрема у повному складі за це рішення проголосували депутати Бльоку Юлії Тимошенко та Бльоку Володимира Литвина, а також майже у повному складі фракція „Наша Україна-Народна самооборона“ і по одному народному депутатові з фракцій Партії Реґіонів та комуністів. Також за цю кандидатуру проголосували четверо позафракційних народних депутатів.

На цьому ж засіданні парляменту П. Порошенко склав присягу члена Кабінету міністрів України. *(УНІАН)*

Біографію нового міністра вміщено на 3-ій стор.

Президент США Барак Обама – лавреат Нобелівської нагороди миру

ОСЛО. – 9 жовтня Норвезький Нобелівський комітет проголосив Президента США Барака Обаму лавреатом Нобелівської нагороди миру – за „його надзвичайні спроби посилити міжнародну дипломатію та співпрацю між народами“.

У своєму обґрунтуванні Нобелівський комітет наголосив на тому, що під час ухвалення рішення на користь Б. Обами значну ролю відіграли відкрита ним перспектива світу без ядерної зброї та готовність іти назустріч ісламському світові. Ці ідеї Президент США виклав у своїх промовах у Празі та Каїрі, які вважають першими кульмінаційними подіями його зовнішньополітичної діяльности. „Світ має об'єднатися проти поширення ядерної зброї. Настав час для світової спільноти сказати своє вагоме слово“, – підкреслив Б. Обама, виступаючи у квітні цього року в чеській столиці. У Каїрі ж американський президент простягнув руку до примирення з ісламським світом.

Вітаючи Президента США з нагородою, Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун сказав, що Б. Обама вособлює новий дух діялогу та заохочення всіх до обговорення та вирішення найбільших проблем світу.

Німецький канцлер Анґела Меркель та колишній південноафриканський Президент Нельсон Мандела висловили сподівання, що Президент Б. Обама і надалі пропаґуватиме мир та боротьбу з бідністю.

Тим часом чільний представ-

(Закінчення на стор. 17)

У Пармі, Огайо, частині міста присвоєно назву „Українське село“

Василь Романчук

ПАРМА, Огайо. – Осінній день 19 вересня буде вписаний золотими літерами в історію української еміґрації. В Пармі, околиці Великого Клівленду, відбулося велелюдне свято – урочисте відкриття „Українського села".

А почалося все з того, що настоятель Українського православного катедрального собору св. Володимира о. Іван Наконечний та його помічник о. Михайло Гонтарук звернулися до посадника Парми Діна ДеПієро з проханням назвати частину міста вздовж вулиці Стейт Ровд „Українським селом", обґрунтувавши свою пропозицію вагомими фактами.

У жовтні 2008 року міська рада офіційно перейменувала цю частину міста на „Українське село".

Двомильний „коридор" цієї вулиці густо заселяють українці, тут скупчені українські освітньо-культурні, духовні та громадські осередки, банки, бюра та крамниці.

Своєрідними „Золотими воротами" в „Українське село" є дві найбільші українські святині – православний собор св. Володимира, споруджений у 1966 році, і Католицька катедра св. Йосафата, яка цього року відзначає своє 25-ліття. Гордістю української громади є величний Пам'ятний знак жертвам Голодомору в Україні 1932-1933 років біля собору св. Володимира.

В „Українському селі" діють Школа українознавства ім. Тараса Шевченка; Школа українського народного танцю „Каштан", яка виховала не одне покоління справжніх професіоналів-танцюристів; бюро найстарішого громадського формування „Українські злучені організації Огайо" (УЗО), очолюваного старійшиною української громади штату Василем Ліщинецьким; редакції радіохвилі „Україна" та газети „Вісті УЗО", яку чимало літ редаґував Петро Твардовський; кредитові кооперативи „Самопоміч" і „Основа", нотаріяльна фірма Романа Бондарука „Огайо Експорт"; крамниці „Львів", „Інтернешенел" і „Карпати"; фірма „Вісник"; аптека; українські кафетерії „Нікіс" та „Шинок"; два будинки скорботи, якими опікуються також українці.

Про високий авторитет наших земляків серед поселенців Парми яскраво свідчить бодай такий факт: посадниками Парми в різний час були українці Іван Бобко та Іван Петрушка. Чимало мешканців Парми українського походження займають високі пости в американському суспільстві.

На свято чисельно зібралася вся українська родина Великого Клівленду і штату, адже на цьому американському терені осіло понад 30 тис.

(Закінчення на стор. 12)

Єпископ Іван Бура і голова міської ради Чарлз Джерман відкривають таблицю з назвою „Українське село“.

Урочиста хода української громади у Пармі, Огайо.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Церкві передано матеріяли про зруйновані храми

КИЇВ. — Служба безпеки України передала Українській Православній Церкві Київського патріярхату (УПЦ-КП) архівні документи про храми, які були відібрані та зруйновані більшовицьким режимом. Церемонія передання документів відбулася 8 жовтня в приміщенні патріярхії УПЦ-КП. Як повідомив голова СБУ Валентин Наливайченко, передані матеріяли стосуються храмів у Сумській, Чернігівській та Харківській областях. „Історичний факт, що у більшості з цих храмів у 1920-1930 роках Богослужіння проводилися українською мовою українськими священнослужителями", – сказав голова СБУ. На сьогодні у 17 з цих старовинних храмів XVII-XIX ст., у тому числі архітектури українського бароко, діють будинки культури, спортивні залі, розважальні заклади тощо, 12 храмів залишаються у напівзруйнованому стані. Згідно з офіційними документами, 80 відс. з загальної кількости діючих у 1920-1930-их роках храмів були відібрані у вірних або зруйновані. При цьому унікальні історичні та художні пам'ятки культури XII-XIX ст. конфісковувались комуністичним режимом і безслідно зникали. Про масштаби нищення Церкви і духовенства свідчить такий приклад: якщо у 1917 році на Київщині функціонувало понад 1,500 православних парафій, то станом на 1940 рік залишилось лише дві. СБУ планує продовжувати пошук документів про знищені церкви, повідомив голова відомства. (*Радіо „Свобода"*)

МВФ вивчатиме готовність України до траншу позики

КИЇВ. — Експерти Міжнародного валютного фонду (МВФ) прибули 12 жовтня до Києва, де протягом декількох днів оцінювали економічну та фінансову ситуацію в Україні. Основна мета місії МВФ – дати оцінку ефективності виконання урядової програми протидії наслідкам світової фінансової кризи. Протягом двох днів делеґація працювала на експертному рівні. В Україні очікують приїзду голови місії Фонду Джейли Пазарбазіолу. За наслідками переговорів з урядовцями МВФ вирішить, чи надавати Україні черговий транш кредиту. Протягом минулого року уряд вже отримав майже 11 млрд. дол. Чергову порцію у розмірі 3.8 млрд. дол. уряд сподівається отримати до кінця року. Проте, оглядачі попереджають, що Україна не повністю виконує укладений із Фондом меморандум, і той може відкласти виділення грошей, тому прогнозують важкі переговори. *(„Голос Америки")*

Семінар Парляментської Асамблеї НАТО у Львові

ЛЬВІВ – 13 жовтня у Львові 120 парляментарів з країн Центральної і Східної Европи зібрались на семінар Парляментської Асамблеї НАТО, який організований в межах ініціятиви „Роуза-Рота". З 13 до 16 жовтня у Львові відбувається 72-ий міжнародний семінар на тему „Україна та питання реґіональної безпеки". Парляментарі світу та України, експерти обговорили питання щодо евроатлантичної інтеґрації України, її взаємини з Росією, мова йшла про національну та енерґетичну безпеки держави, а також про ситуацію в Молдові, Білорусі та Грузії. Така міжнародна зустріч передусім сприяє образові держави, зазначає Андрій Шкіль, голова Постійної делеґації Верховної Ради у Парляментській Асамблеї НАТО. „Це науковий семінар, головне його завдання – забезпечувати інші форми безпеки, аніж військову. Це велика честь — проводити такі семінари в Україні", – зауважив народний депутат. Учасники семінару Парляментської Асамблеї НАТО, окрім обговорення важливих тем, матимуть екскурсію Львовом, а також парляментарі виявили велике бажання побувати у львівській Опері. *(Радіо „Свобода")*

„Студентське братство" – у місцях боїв УПА

КИЇВ. — Всеукраїнська молодіжна громадська організація „Студентське братство" розпочинає інформаційно-просвітницьку акцію по місцях антинімецьких військових акцій Української Повстанської Армії (УПА) 1942-1943 років. Провідник братства Олег Яценко заявив, що з цією метою 13 жовтня розпочалася прес-тура до місць визначних боїв УПА з німцями. За його словами, під час заходу, організованого напередодні свята Покрови і 67-ої річниці створення УПА, у рамках студентської історико-краєзнавчої експедиції до Рівненської та Волинської областей ветерани УПА покажуть студентам місця військових акцій УПА 1942-1943 років, зокрема відрізок колії на залізниці Рівне-Луцьк (у районі Клевані), де під час Сталінградської битви наприкінці 1942 – початку 1943 років загони УПА підривали німецькі військові ешелони. Також, за словами О. Яценка, учасники заходу відвідають нещодавно відновлене коштом Німеччини поховання німецьких вояків, вбитих у бою з УПА. Відбудеться відвідання містечка Колки, де з квітня по листопад 1943 року знаходився центр так званої Колківської республіки, створеної УПА на базі звільнених від фашистів районів Рівненської та Волинської областей. Там під охороною військ УПА діяла українська цивільна влада, працювали заклади освіти, селяни отримали землю. Як зазначив О. Яценко, „метою цієї інформаційно-просвітницької акції є поширення правди про УПА, яка ще у 1942 році розпочала боротьбу проти німецьких окупантів, фактично звільнивши значну частину Полісся і Волині ще до повернення Червоної армії". *(„День")*

Ю. Єхануров очолив міську організацію „Нашої України"

КИЇВ. — Член президії політради „Нашої України", перший заступник глави Секретаріяту Президента Юрій Єхануров очолив Київську міську організацію партії. Таке рішення одноголосно ухвалили 9 жовтня делеґати конференції столичної організації партії. Виступаючи перед присутніми, Ю. Єхануров сказав: „Тут зібралися люди, які підтвердили свою порядність і бійцівські якості". Він подякував партійцям за довіру і пообіцяв представити конкретну програму дій київського осередку. „У нас буде цікава робота", – запевнив Ю. Єхануров. Також конференція обрала раду організації у складі 46 осіб та контрольно-ревізійну комісію. Крім того, було обрано делеґатів на VIII з'їзд партії, що відбудеться невдовзі. Також за рішенням конференції до лав партії було прийнято 21 особу. У повідомленні нагадується, що, згідно з рішенням політичної ради „Нашої України" та відповідно до рішення президії політради партії, з 6 липня по 7 вересня у Київській міській організації „Нашої України" було проведено перереєстрацію членів партії. *(„Кореспондент")*

БЮТ вивів з фракції трьох депутатів

КИЇВ. — Фракція Бльоку Юлії Тимошенко виключила з фракції депутатів Верховної Ради Володимира Каплієнка, Геннадія Задирка та Ігоря Рибакова. За словами члена фракції БЮТ Сергія Міщенка, таке рішення було прийнято 8 жовтня на засіданні фракції. Мотивація виключення Г. Задирка і В. Каплієнка полягає в тому, що вони неодноразово голосували за окремі рішення спільно з фракцією Партії Реґіонів. „По-перше, вони не завжди приходять на свої робочі місця, але їх картки голосують на підтримку Партії Реґіонів ... тому зрозуміло, що вони вже працюють на іншу політичну силу", – сказав. С. Міщенко. Він зазначив, що ці три депутати будуть числитися в парляменті як позафракційні. *(„Кореспондент")*

Українська Народна Партія відкликає депутатів

КИЇВ. — Українська народна партія (УНП) 7 жовтня оголосила про рішення відкликати своїх депутатів з урядової коаліції. Члени УНП, які пройшли до парляменту у бльоці „Наша Україна – Народна самооборона", у такий спосіб хочуть висловити свою незгоду з багатьма рішеннями уряду Юлії Тимошенко та її однодумців у Верховній Раді. Голова партії Юрій Костенко пояснив причини виходу з коаліції і заявив: „Українська народна партія не входила в цілому в коаліцію, з шести депутатів лише двох ми делеґували у грудні минулого року, коли стояло питання чи Верховна Рада, яку розпустив президент, і далі буде нелеґітимною, а відтак і уряд, чи все таки дати можливість і Верховній Раді, і урядові протидіяти тим фінансовим і економічним загрозам, які могли довести Україну як державу до банкрутства. Ми виступили з низкою ініціятив щодо економічної політики коаліції, а відтак і уряду, і щодо того, як треба протидіяти фінансовій кризі. Наші пропозиції зводилися до стратегії розвитку української економіки і в першу чергу – малого підприємництва на засаді „Купуй українське", бо лише через виготовлення і купівлю українських товарів можна створювати умови для розвитку виробництва. (*Бі-Бі-Сі*)

Вечір „Вірю у віднову духу" відбувся у Києві

КИЇВ. – Літературно-мистецький вечір „Вірю у віднову духу", з нагоди 100-річчя від дня народження українського поета, прозаїка, перекладача, літературознавця Богдана-Ігоря Антонича, відбувся 8 жовтня в Національному музеї літератури України. Як підкреслила провідний науковий співробітник музею, кандидат філологічних наук Павлина Дунай, Б.-І. Антонич, не доживши до 28 років, став автором п'яти книг поезій, дві з яких вийшли посмертно. „Б.-І. Антонич – унікальний поет. Він вважав, що кожен поет – національний, але він нікому не служив і писав чисту лірику. А де є чиста лірика – там справжня література", – підкреслив відомий літературознавець Юрій Ковалів. За його словами, щоб зрозуміти Б.-І. Антонича, треба звернутися до його теоретичних міркувань, власне до його відомої статті, яка називається „Національне мистецтво", у якій є виразна формула – що мистецтво не перетворює дійсність, а створює абсолютно нову дійсність. Як ішлося на вечорі, після тимчасового забуття вершина цікавости до Б.-І. Антонича припала на 1963 рік. Він вплинув на творчість багатьох українських поетів, зокрема на таких поетів-„шістдесятників", як Ігор Калинець, Микола Горбаль. На вечорі були присутні члени Товариства „Лемківщина" ім. Б.-І. Антонича. Вони закцентували на лемківському корінні поета, який не просто уславив лемків, а виповів їхню глибинну сутність буття. Про родовід Б.-І. Антонича, в якому були і священики, і вчені, розповів член товариства, лікар Борис Запоточний, який є небожем поета. Поезії Б.-І. Антонича читали П. Дунай та Ю. Ковалів, наводячи приклади вишуканого звукопису, за допомогою якого Б.-І. Антонич створював неповторні образи. Виступили акторка Галина Стефанова, співачки Ганна Солонична і Надія Боянівська. *(Радіо „Свобода")*

Відбувся з'їзд лемків України

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — Майже 200 представників з різних реґіонів України приїхали на з'їзд, щоб проаналізувати працю своїх товариств за останні чотири роки. Івано-Франківськ вдруге приймає таке зібрання. Але між II Всеукраїнським конґресом лемків у 1997 році, що проходив в обласному центрі Прикарпаття, і теперішнім V з'їздом є важлива відмінність: у 2001 році було створене Всеукраїнське товариство „Лемківщина", яке об'єднує осередки з 18 областей. За словами голови Івано-Франківського обласного товариства „Лемківщина" Степана Криницького, основним завданням товариства є збереження лемківської культури, розвиток традицій, підтримка самобутньої лемківської художньої самодіяльності. Лемки проживають по обох схилах Карпат (в західній Україні, Польщі, Словаччині). У 1944-1946 роках в Україну було депортовано з батьківських земель близько 484 тис. лемків і розселено майже по всіх областях. *(Радіо „Свобода")*

НА „ВІЧНУ“ ТЕМУ

Україна чекає...

День-у-день обернена до України серцем і розумом, наша громада в останній час мовби завмерла, спинившись перед непроникною стіною українських проблем. Ніхто не знає, що там, за нею, насправді діється. Як писав колись Євген Плужник, „відірвались від днів слова, а у днях – мов у темному лісі...“. Хто з'явиться з тієї темряви? Хтось відвиклий від сонця, щоб отак наосліп вести й Україну, сам не знаючи, куди і нащо? Чи вибіжить молодий, завзятий мисливець, з луком і стрілами в руках і з радикальним гаслом „Вовків і зміїв – геть з лісу!“? Чи, може, вийде сивий високочолий мудрець, котрий довго сидів під деревом, все думав про Україну і про те, в який спосіб можна полегшити її доленьку?

Україна тепер, з початком передвиборної кампанії, – великий знак запитання. Хто розігне його, хто перетворить в життєствердний знак оклику?

З цього приводу на сторінках „Свободи“ висловлювалися різні думки і погляди, серед них – вельми корисні і, мабуть, не один автор писав з певністю: от якби мене послухали, все негайно пішло б на краще. І це дуже подібне до правди, бо коли суспільство все глибше грузне в болоті нерозв'язаних завдань, то головною причиною завжди є те, що державна влада не прислухалася до своїх розумних людей. Іншими словами, жила і діяла не згідно з розумом, а згідно хто-зна з чим.

Більше розуму, більше інтелекту! – до цієї доброї поради зводяться нині найпомітніші публікації в україномовній пресі України і діяспори. Деякі публіцисти зробили це гасло своєю місією. Наприклад, д-р Осип Мороз з Кергонксону, Ню-Йорк, хоч він, власне, належить до нетипових авторів, оскільки про нього переважно пишуть інші. Замість витрачати час на статті чи книжки – бо хто нині читає довгі тексти? – д-р О. Мороз обрав собі інший спосіб громадської діяльности. Він їздить в Україну і виступає перед масовими студентськими авдиторіями в університетах, найчастіше – у Дніпропетровському та Ужгородському. Раніше навіть був одним з радників Кабінету міністрів і Верховної Ради. В 2002 році у Львові побачила світ книжка д-ра О. Мороза, у співавторстві з відомим українським соціологом Юрієм Саєнком – „Час інтелекту: сукупний український розум“. Саме д-р О. Мороз спонукав Леоніда Кравчука, першого Президента незалежної України, до заснування фонду „Інтелект нації“. А в Дніпропетровську з його ініцятиви виникло Футурологічне товариство.

Можна припустити, що його дорадництво на владній верхівці не було надто успішним (зокрема про це свідчить одна репліка з його листа до редакції „Свободи“: „Розумні кажуть, що робити, але виконання залишають для дурнів“), і тому д-р О. Мороз вийшов до української молоді безпосередньо, лицем до лиця, намагаючись запліднити її ідеями інтелектуального самовдосконалення – як запорукою фундаментальних майбутніх зрушень в усій країні. Ось підставові думки і погляди, що складають тематичне коло його виступів перед студентами: українці повинні подолати психологічну нехіть до змін; навчитися діяти не „проти“, а „за“; завтра мусимо творити сьогодні; розвиток неможливий без інновацій в технології; знання – найголовніший стратегічний товар XXI ст.; інтелект нації має виявити себе як сукупний всеукраїнський розум. І т. п.

Сперечатися тут ніби нема з чим. Розуму ніколи не буває забагато. Проте в українському випадку йдеться не про інтелектуальну бідність країни, а про те, що, попри не меншу кількість розумних людей, ніж у будь-якій іншій державі світу, ці люди не мають впливу на життя суспільства.

Про це в останні роки голосно заговорили найвідоміші українські культурологи, філософи, соціяльні психологи. Блискучу аналізу цього прикрого явища дав дуже цікавий київський політолог (один з тих, кого справді варто читати) Сергій Дацюк у серії статтей під загальною назвою „Інтелектуали та інтелектофоби“. Запам'яталися також публікація академіка Василя Кременя „Майбутнє – за індивідами, які активно мислять, які зуміють умонтуватися в системи штучного розуму“, стаття академіка Степана Павлюка „Голова повинна бути на своєму місці“, невесела, але, на жаль, доказова праця професора Октавіяна Ксєнжека з Дніпропетровська „Ще не вмерла Україна...“, друкована у двох числах львівського журналу „Універсум“.

Головний сенс цих виступів-засторог: українці повинні змінитися, повинна змінитися інтелектуальна якість політичних, державних діячів. Ось одна з багатьох підсумкових думок С. Дацюка: „Країна, політики і бізнесмени якої не читають книжок, – приречена на загибель“. Колись цю ж думку висловив у своїй Нобелівській лекції російський поет-дисидент Йосиф Бродський: перш ніж обирати політика президентом держави, треба з'ясувати, які книжки він прочитав за своє життя.

Так, треба читати, треба багато, і все більше та більше, знати. Але знати і бути – це не те саме. Олександер Македонський вже замолоду дуже багато знав від свого учителя Арістотеля. А яким же жорстоким і пекельно аморальним був цей учень знаменитого філософа. Не пощастило й ідеалістові Платонові: наївно сподіваючись, що найпершим радником царя має бути філософ, він пропонує свої послуги сиракузькому правителеві Діонісієві і... потрапляє в рабство. Бо мало якому цареві в світі потрібна позичена мудрість. Бо провідництво – це не начитаність, а особлива сила в людині, здатна підняти і повести за собою інших.

Начитаних, ерудованих – скільки хочете й серед українських політиків. Є немалі інтелектуали й серед олігархів та скорумпованих урядовців, навіть серед бандитів і злодіїв. В цілому Україна – велике море знань... але от книжка тернопільського публіциста Арсена Паламара має назву – „Життя наше дурне“.

Чому? Тому що, як це бачить д-р О. Мороз, український розум – ще не зібраний в одне ціле? Не сперечаймося, чи це взагалі можливе, забудьмо, що розум – завжди індивідуальний, глибоко пов'язаний з усім психічним ладом людини. Уявімо "Всеукраїнський з'їзд розумних людей" і його резолюцію – негайно злитися в один „сукупний інтелект“. Папір все стерпить. Але щоб практично здійснити це, голосування, навіть одностайного, замало: повинна прийти особлива людина – людина відповідного покликання, місії. Як от Бісмарк був покликаний до об'єднання Німеччини чи Магатма Ганді – до антиколоніяльного об'єднання індійців.

„Українці повинні змінитися“, – вважає д-р О. Мороз, обґрунтовуючи цей свій погляд тим, що змінюється, шалено інтелектуалізуючись, весь світ. А може, варто приглянутися, чи всі зміни в людському світі – добрі й бажані? Чи не зійшов на манівці сукупний інтелект світу, обслуговуючи нестримний, як точно висловився Президент Барак Обама, потяг до зиску, до матеріяльного збагачення? Чи великі знання і технічні можливості людства не спричинили, попри відомі корисні висліди, й тяжких екологічних проблем, небезпечного захитання рівноваги між людиною і природою? Чи інтелект стримав хибну мотивацію людської діяльности, підпорядковану виключно економічним інтересам? Чи не служив він сліпо надспоживанню, яке врешті-решт викликало теперішню світову кризу?

Ні, не інтелекту бракує людям, а мудрости, мудрість же – категорія духовна. Її не вичитаєш з книжок. І якщо в людині не пробудиться дух, якщо вона не подивиться на своє і загальне життя очима духу, то вона й не жила на світі. Це стосується як окремої особистости, так і всього суспільства. Зокрема й українського. Від потреби засвоювати новітні інформаційні технології українці нікуди не підінуться, але ж при цьому не можна, заради змагання з іншими, втрачати наші вроджені прикмети. За своєю генетичною основою ми – інтроверти, схильні до самозаглиблення, до споглядального способу життя, про це свідчить величезний пласт народної мудрости, збережений у прислів'ях. Ось одне з них: „Краще розмисел, ніж замисел“ – це типове українське світосприймання, і саме ним ми можемо бути цікавими для зовнішнього світу.

Не варто радити українцям, аби вони стали подібними до американців, чи щоб американці стали подібними до французів. Кожен національний „овоч“ мусить зберігати свій смак, тому коли хтось порівнює „відсталі“ народи з „передовими“, приходять на гадку слова Ісуса Христа, що перші стануть останніми, а останні – першими.

Життя в Україні зміниться, коли його змінюватимуть не „начитані“ політики, а покликані до цього духовні світочі, небом наснажені відповідною енерґією.

Самозрозуміло, то не будуть інтелектофоби, бо без знань, без оволодіння технотронними інформаційними технологіями, без руху, без здатности до зовнішньої експансії Україна безнадійно відстане від світу й буде поглинена ним. Але підніме і поведе Україну тільки той, хто усвідомлює первинність духовного здоров'я нації, хто збудить в ній, за словами Івана Франка, вічного революціонера – духа, що тіло рве до бою.

Петро Часто

Біографія міністра Петра Порошенка

Петро Порошенко народився 26 вересня 1965 року в Болграді, Одеська область. Закінчив факультет міжнародних відносин Київського університету ім. Тараса Шевченка. Перший капітал заробив на постачаннях в Україну какао-бобів – сировини для виробництва шоколаду. Згодом цей проєкт переріс у корпорацію „Рошен“, котра об'єднує шість комбінатів в Україні і фабрику в Липецьку, Росія, за що П. Порошенко і отримав прізвисько „шоколадний заєць“. Він також є власником телеканалу „5-ий канал“.

У 1991-1993 роках П. Порошенко керував акційним товариством „Біржовий дім „Україна“, потім був генеральним директором концерну „Укрпромінвест“, який будує автобуси та судна, вирощує аґропродукти, варить пиво та соки.

На парляментських виборах 1998 року П. Порошенко був у списку Соціял-демократичної партії України (об'єднаної), проте депутатський мандат здобув у мажоритарному окрузі ч. 12 (Вінницька область).

На початку 2000 року він залишив СДПУ(о) і створив власну лівоцентристську фракцію „Солідарність“, а згодом – Партію солідарности України. Остання восени того ж року увійшла до Партії реґіонального відродження „Трудова солідарність України“, яка була прообразом Партії Реґіонів.

У грудні 2001 року партія „Солідарність“ увійшла до виборчого бльоку Віктора Ющенка „Наша Україна“, а П. Порошенко став керівником виборчого штабу бльоку і кумом В. Ющенка.

Після виборів президента кум П. Порошенко міг сміливо розраховувати на посаду прем'єра, але тут виринула Юлія Тимошенко, якій В. Ющенко вже пообіцяв друге крісло в державі. П. Порошенкові він віддав Раду національної безпеки і оборони. У 2005 році В. Ющенко обох відправив у відставку.

Увесь 2007 рік П. Порошенко перебував у тіні, поки його не призначили в раду Національного банку, яку він очолював донині. За останній рік він помирився з Ю. Тимошенко.

За минулий рік офіційний дохід П. Порошенка склав 17.7 млн. грн. Він має квартиру в центрі міста, його дружина – ще одну квартиру і будинок. На банківському рахунку міністра – 68.6 млн. грн.

П. Порошенко має дружину Марину, синів Олексія і Михайла, дочок-близнючок – Євгенію і Олександру. *(„Українська правда“, Вікіпедія)*

Читайте „Свободу“: www.svoboda-news.com

АМЕРИКА І СВІТ

Г. Клінтон не отримала підтримки Росії щодо Ірану

МОСКВА. — Секретар Державного департаменту США Гіларі Клінтон заявила 13 жовтня, що Росія та США домовилися просуватися дипломатичним шляхом щодо вирішення проблеми ядерної програми Ірану. Г. Клінтон, яка перебувала у Москві, не спромоглася переконати росіян погодитися на подальші санкції проти Теграну. Після переговорів російський міністер закордонних справ Сергій Лавров сказав, що санкції будуть на порядку денному лише коли усі інші засоби будуть вичерпані. С. Лавров підкреслив, що Росія ставиться до санкцій „дуже стримано". Раніше Президент Дмитро Медведєв натякав, що, за певних умов, санкції проти Ірану будуть неминучими. Тегран, який нещодавно повідомив, що має другий об'єкт, на якому збагачує уран, наполягає, що його ядерна програма має виключно мирні цілі. Тим часом США і Росія повідомили про значний поступ у переговорах щодо нової угоди про скорочення ядерної зброї. Американський Держсекретар сказала, що США і Росія плянують завершити переговори до того, як у листопаді вибігає нинішній Договір про скорочення стратегічних озброєнь, і підписати цього року угоду, яка має замінити Договір про скорочення стратегічних озброєнь (СТАРТ) від 1991 року. *(Бі-Бі-Сі)*

Китай надасть Росії 3.5 млрд. дол. кредиту

ПЕКІН. — Китай та Росія посилюють комерційні, політичні та військові взаємини, повідомили засоби масової інформації 13 жовтня. Прем'єр-міністер Росії Володимир Путін під час перебування в Пекіні підписав багатомільярдний контракт щодо торгівлі між двома країнами. Під час перебування у Китаї, російський високопосадовець провів переговори з прем'єр-міністром та президентом Китаю. Згідно з досягнутими домовленостями, Китай надасть Росії кредитів на 3.5 млрд. дол. Російський монополіст на енергетичному ринку „Ґазпром" домовився продавати Китаєві щороку 70 млрд. кубометрів газу. *(„Голос Америки")*

Польща підписала Лісабонський договір

ВАРШАВА, Польща. — Президент Лех Качинський підписав 10 жовтня на церемонії у Варшаві Лісабонський договір, який передбачає реформи в Европейському союзі (ЕС). Чеська Республіка залишається тепер єдиною країною, яка досі не ратифікувала документ. Під час церемонії в прямому телеетері, за присутности голови Еврокомісії та провідника Европарляменту, Л. Качинський сказав, що „глибоко переконаний" в успіху „великого експерименту" з договором. „Сьогодні – важливий день в історії Польщі та ЕС", – сказав Президент, але додав, що організація повинна залишатися „союзом суверенних держав", відкритим для нових членів, зокрема балканських країн та Грузії. Польський парлямент схвалив договір минулого року, але Президент Л. Качинський сказав, що підпише угоду лише після того, як її ратифікує Ірляндія на референдумі. Прихильники угоди впевнені, що вона приведе до спрощення процесу ухвалення рішень в ЕС і посилить вплив ЕС на міжнародній арені.Але договір зможе набрати чинности лише після того як його ратифікує Чеська Республіка. Чеський Президент Вацлав Клаус, який вважається евроскептиком, хоче, аби до договору додали положення, яке б захистило його країну від можливих позовів щодо повернення нерухомости з боку етнічних німців, висланих з Чехословаччини після Другої світової війни. Раніше чеський прем'єр Ян Фішер сказав провідникам ЕС, що він сподівається, що його країна ратифікує Лісабонську угоду ЕС до кінця цього року. *(Бі-Бі-Сі)*

Суд не задовольнив позову онука Сталіна

МОСКВА. — Російський суд не задовольнив позову внука колишнього радянського провідника Йосифа Сталіна проти ліберальної „Независимой ґазети". Онук Євґеній Джуґашвілі 13 жовтня сказав, що газета очорнила Й. Сталіна, коли надрукувала статтю, в якій стверджувала, що колишній провідник особисто наказав убити тисячі людей. Видання повідомило, що підписи Й. Сталіна були на документах про страти. Є. Джуґашвілі вимагав від газети грошової компенсації та вибачень. Цей судовий процес став черговим дивним епізодом в кампанії, яку підтримує Кремль, з метою реабілітувати образ Й. Сталіна. Зокрема вчителям у школах пропонувалось казати школярам, що Й. Сталін був „ефективним керівником", а не диктатором. *(Бі-Бі-Сі)*

Історична угода Вірменії й Туреччини

ЦЮРІХ, Швайцарія. — Туреччина і Вірменія 10 жовтня підписали угоду про відновлення дипломатичних стосунків після десятиліть ворожнечі. Церемонію в Цюріху у Швайцарії було відкладено на три години. Міністри закордонних справ Туреччини й Вірменії підписали угоду після суперечки в останню хвилину з приводу заяв, які мали бути зроблені під час церемонії. Держсекретар США Гіларі Клінтон і посередники з Швайцарії допомогли владнати суперечку. До Цюріху для підписання угоди прибули, крім Г. Клінтон, міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров та чільний представник Европейського союзу Гав'єр Солана. Стосунки між двома країнами були незалагодженими після масового вбивства вірменів турками під час Першої світової війни, яке Вірменія називає геноцидом. Турецький уряд відмовляється визнати вбивства геноцидом. У Вірменії наміри підписати угоду спричинили протести, багато хто там вважає, що вона не вирішує проблеми вбивств 1915 року сотень тисяч вірменів. 9 жовтня в Єревані тисячі осіб протестували проти підписання угоди. Угода передбачає відновлення дипломатичних зв'язків і відкриття спільного кордону. У проєкті угоди також є заклик до створення спільної комісії з незалежних істориків, які мали б вивчати питання геноциду. *(Бі-Бі-Сі)*

Вибух в Кабулі біля Посольства Індії

КАБУЛ, Афганістан. — Семеро осіб загинуло і більш як 60 дістали поранення у висліді теракту в центрі Кабулу. Вибух стався неподалік від будівель міністерства внутрішніх справ Афганістану і посольства Індії. Вибуховий пристрій, що був в автомобілі, привів у дію смертник. На думку заступника міністра закордонних справ Індії Нірупама Рао, „напад смертника був спрямований проти індійського посольства". У липні 2008 року у ворота Посольства Індії в Кабулі в'їхав смертник на замінованому автомобілі. У висліді загинула 41 особа, у тому числі п'ятеро співробітників посольства, 141 особа була поранена. Останнім часом вибухи, здійснені смертниками, лунають в Кабулі все частіше. Минулого місяця в висліді подібного нападу на військову колону загинуло шестеро італійських військовослужбовців. *(„День")*

Г. Клінтон критикує Кремль за нерозкриті вбивства

ВАШІНҐТОН. — Непритягнення до відповідальности вбивць російських журналістів дискредитує заклики до боротьби з корупцією, заявила 8 жовтня Держсекретар США Гіларі Клінтон. Цими днями виповнилося три роки від часу убивства Анни Політковської. Політика „перезавантаження" стосунків США з Росією була запропонована після її призначення. Г. Клінтон висловила стурбованість тим, що з 2000 року в Росії було вбито 18 журналістів, і тільки в одному випадку вбивцям було винесено вирок. Вона особливо виділяє три випадки: нерозкрите вбивство оглядача „Нової газети" А. Політковської, яку було застрелено в під'їзді власного будинку 7 жовтня 2006 року; вбивство Пола Хлебнікова, редактора російського видання журналу „Форбс", якого вбили біля редакції 9 липня 2004 року; і викрадення та вбивство правозахисниці й журналістки Наталії Естемірової в столиці Чечні, Грозному, у липні цього року. Тим часом у Москві 7 жовтня пройшла меморіяльна акція, присвячена третій річниці з дня смерти журналістки і правозахисниці А. Політковської. *(Бі-Бі-Сі)*

С. Берлусконі не зрезиґнує і без імунітету

РИМ. — Прем'єр-міністер Італії Силвіо Берлусконі 8 жовтня заявив, що не піде у відставку — попри рішення Конституційного суду, що позбавляє його недоторканости на час перебування на посаді. Проти С. Берлусконі може бути порушено низку справ за звинуваченнями у корупції та хабарництві. Радники прем'єра кажуть, що він не буде намагатися змінити законодавство, щоб повернути собі імунітет від судового переслідування. З перевагою у дев'ять голосів проти шести, 15 суддів найвищого суду Італії вирішили, що недоторканість прем'єр-міністра суперечить конституції країни. Суд вважає, що жоден громадянин не повинен бути над законом. Сам С. Берлусконі відповів на це рішення у войовничому стилі, назвавши суд інструментом в руках лівих політичних сил. Звертаючись до журналістів, він наголосив, що залишатиметься на посаді, а наприкінці промови стиснув кулаки і почав вигукувати „Віва Італія, віва Берлусконі!". Опозиційні партії закликали прем'єра подати у відставку, наполягаючи, що він не може керувати країною в час, коли його може бути притягнено до суду. Але його підтримала партія „Північна Ліґа" – ключовий партнер в урядовій коаліції. Тому, як виглядає, загрозу негайної відставки було знято, і знаменита здатність С. Берлусконі виходити сухим з води залишається неушкодженою. *(Бі-Бі-Сі)*

Едґара Алана По поховали вдруге

БАЛТИМОР, Мериленд. — 12 жовтня відбувся пишний похорон Едґара Алана По – леґендарного романіста і поета, який створив „Ворона", „Падіння дому Ашерів" і багатьох інших знаменитих творів. Через 160 років після смерти Е. А. По шанувальники влаштували йому почесний символічний похорон. Письменник помер за нез'ясованих обставин, а його перший похорон відбувся без розголосу і тривав лише три хвилини. Виправити помилку вирішили шанувальники творчости Е.А. По. „З дня народження Е.А. По минуло 200 років. Але ми не багато могли зробити до цієї дати і вирішили відтворити похорон Е.А. По. Його справжній похорон був дуже швидким, а були присутні на ньому всього сім осіб. Тому для Балтимору це можливість попрощатися з письменником так як це повинно було бути ", – зазначив куратор музею Е.А. По в Балтиморі. Цього року відзначається 200-річчя з дня народження та 160-річчя з дня смерти письменника. Е.А. По, один з родоначальників сучасної наукової фантастики і детективу, помер у віці 40 років в повній убогості. *(„Кореспондент")*

Завершилася зустріч СНД

КИШИНІВ, Молдова. — Підписанням угод, внесених на порядок денний, у Кишиневі 10 жовтня завершилася зустріч глав країн Співдружности незалежних держав (СНД). На ньому Молдова передала Росії головування в Співдружності. За підсумками засідання прийняте звернення з нагоди 65-річчя перемоги у „Великій Вітчизняній війні". Крім того, президенти продовжили на три роки рішення про перебування Андрія Новікова на посаді глави антитерористичного центру СНД, внесли зміни в реґламент СНД, загальні положення галузевої співпраці, положення про механізм прикордонної співпраці, про інвентаризацію правової бази Співдружности і вирішили низку інших питань. *(„День")*

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Деякі уточнення до „роз’яснень“

Анатоль Камінський,
Ню-Йорк

Автор тритомника „Степан Бандера в документах радянських органів безпеки (1939-1959)“ історик Володимир Сергійчук, професор Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, на презентації своєї книги, яка відбулася 21 червня в Українській Вільній Академії Наук (УВАН) в Ню-Йорку („Свобода“ ч. 28, з 10 липня) зокрема сказав, що „...на підставі виявлених документів можна стверджувати, що листа про трійку (обрання Лева Ребета, Зенона Матли і Степана Бандери керівниками Організації Українських Націоналістів (ОУН) – А. К.) В. Кук не посилав – це диверсійний витвір совєтських графологів і радіогри, в яку був врягнутий В. Охримович“.

Щодо „втягнення Василя Охримовича у гру“, то Василь Кук у травні 1991 року, у своїх „Роз’ясненнях до документів, що їх у 1951-1953 роках отримало ЗП УГВР (Закордонний Провід Української Головної Визвольної Ради) за кордоном від ОУН-УГВР в Україні“, написав, що „відносно ролі Охримовича в появі цих документів, я вважаю, що він у цьому участи не брав“. І далі: „Я твердо переконаний, що В. Охримович, попавши до рук КҐБ, їм не помагав, а старався зривати, провалювати їхні провокації. За це його і розстріляли в травні 1954 року“.

В цих же „Роз’ясненнях“ В. Кук писав, що він хоче „вже зараз авторитетно заявити:

1. Провід ОУН на Українських Землях вищеназваних документів не писав, і за кордон не висилав;

2. Провідник ОУН на Українських Землях їх не підписував. Названі документи – справа рук органів КҐБ, чергова їхня провокація“.

Отже, на перший погляд, все тут просто. А насправді – все набагато складніше і зовсім непросто, а то й „затьмарено“ та вимагає деяких уточнень і пояснень.

Від 1991 року автор цих рядків мав немало розмов з В. Куком, зокрема й на цю тему. Хоч, правду кажучи, покійний говорив про ці справи нерадо і дуже скупо та звичайно переходив на загальні теми.

На запитання, наприклад, як пояснити те, що саме призначення Трійки було радше на користь Закордонних Частин ОУН, оскільки у її складі було двох членів від ЗЧ ОУН (С. Бандера і З. Матла) і тільки один від Закордонного Проводу УГВР (Л. Ребет) та що поєднання обох формацій означало не лише посилення їх, але й усього національного еміґраційного політикуму, а це не могло бути в інтересі московських спецслужб, в кількох розмовах В. Кук відповідав, що ті служби „знали, що якщо Степан Бандера і піде на таку розв’язку конфлікту, то скоріше чи пізніше він таки вийде з Трійки“, „розвалить“ її в такий чи інший спосіб і це ще більше „загострить конфлікт між обома формаціями“.

На запитання, на якій основі і звідкіля Москва знала і була певною вже наперед про такий намір С. Бандери щодо Трійки, В. Кук звичайно відповідав: „Я не знаю, трудно мені сказати, але вони знали“.

Коли в одній з розмов я наполягав, мовляв, якщо і так, то все ж таки чи не грали тут енкаведисти „у вабанк“ – ризикуючи тим, що обидві формації таки погодяться і почнуть спільно діяти, В. Кук відповів, що „вони знали, що цього не станеться“, а звідки і як – йому невідомо.

Щодо важливости програмних розбіжностей у цілому конфлікті, що про них говорилось в документах з 1951-1953 років, зокрема про те, що „Бийлихо (С. Бандера) відійшов від постанов III Надзвичайного Збору Українських Націоналістів (III НВЗУН)“, В. Кук вважав, що вони, очевидно, відіграли дуже важливу ролю. Тому у листі до Проводу ОУН в Україні з липня 1950 року, що його він підписав (псевдо „Леміш“), було виразно сказано у 2-му розділі, частина I, що „ЗЧ ОУН в цілому ряді питань відійшли від духу і букви програмових постанов III НВЗУН з серпня 1943 року“.

У своїх „Роз’ясненнях“ В. Кук подав загально і доволі коротко про тло і ситуацію та як відбувалося саме трактування конфліктних матеріялів, одержаних з-за кордону – від ЗП УГВР і ЗЧ ОУН. Про групу зв’язкових, які принесли пошту від ЗП УГВР, очолювану В. Охримовичем, і яка була скинена з американського літака 19 травня 1951 року в районі Майданського лісу на Дрогобиччині, В. Кук писав: „Склад групи: В. Охримович, Мак, Рубан і Осип. Охримович відносно швидко зв’язався з місцевою підпільною організацією. Він залишив своїх зв’язкових-радистів у лісі під опіку місцевого підпілля, а сам по лінії організаційного зв’язку дійшов без пригод до мене.

До того він зустрінувся у районі на південь від Дністра з членом Проводу Полтавою і в Рогатинських лісах – з членом Проводу Кравчуком Романом („Петром“, „Максимом“). З ними він обмінявся інформацією про становище за кордоном і в Краю. В. Охримович привіз пошту від ЗП УГВР від Логуша, Катерини, Володимира (Мирослава Прокопа – АК), Стахова (Володимира), від групи Левицького-Майстренка та інших. З Охримовичем я провів зиму 1951-1952 року. Ми обговорили ряд справ, але остаточно вирішити їх повинні були на засіданні Проводу, спільно з Охримовичем. Що стосувалося повноважень ЗП УГВР – то в цьому питанні всі були однозгідні, щоб потвердити їх у цьому засягу, як вони були надані ЗП, коли відправлялися за кордон у 1944 році члени Представництва, очолені секретарем закордонних справ УГВР Миколою Лебедем“.

І далі: „Охримович ...ранньою весною 1952 року відійшов до Р. Кравчука, а далі по лінії зв’язку з Карпатським Краєм повинен був налагодити контакт зі своїми радистами, які знаходились за Дністром, у районі Підкарпаття. За рік, від травня 1951 до квітня 1952 року, ситуація у тому терені значно погіршилась. КҐБ, змінене спеціяльними розвідувальними кадрами, застосовуючи провокаторські методи підпільної боротьби, зуміло завдати сильних ударів по визвольному рухові.

(Закінчення на стор. 14)

ТОЧКА ЗОРУ

Небезпечне москвофільство американської еліти

Бажання нормалізувати стосунки з Росією – зрозуміле й виправдане. Але таке бажання не мусить іти коштом закриття очей на прототалітарні сторони керованої каґебістами Росії. Саме цього елементу і бракує у ділах та словах американської еліти.

Почну зі слів. У виступах на телебаченні Державний секретар Гіларі Клінтон бачить Росію, як „велику наддержаву” і висловлює свою та Президента Барака Обами надію бачити „сильну, мирну і всеуспішну” Росію. А прес-секретар Білого Дому у своїх виступах додає, що Президент і віце-президент вірять, що Росія буде співпрацювати з США не через свою слабкість, а виходячи з національних інтересів.

Оця віра Білого Дому, на жаль, не узгоджується з реальними фактами. По-перше, виникає питання: чи може успішно співпрацювати з США країна, чия політика ґрунтується на зневазі до міжнародноого права, міжнародних пактів і договорів і на прямій аґресивності щодо своїх сусідів? Чи керівництво Америки аж таке короткозоре і не бачить, що за держава сучасна Росія?

Коли сучасна адміністрація США прагне миру у взаєминах між державами, прагне дальшої демократизації світу, то Росія Путіна-Медведєва у демократичних державах, в тому числі і США, бачить ворога і Росії, і світу.

Коли Президент Б. Обама висловлює підтримку молодим демократіям світу, зокрема України та Грузії, то Росія Путіна-Медведева веде холодну війну проти цих країн і, як видно із заяв Президента РФ та законів про захист росіян у світі силою російської зброї, відверто готується до аґресії проти цих країн та інших незалежних держав, що виникли після розпаду СРСР.

Коли Білий Дім висловлює повагу до міжнародних пактів, до Статуту ООН, зокрема про право незалежних держав зміцнювати свою безпеку шляхом вступу до організацій безпеки, то сучасна Росія заперечує таке право і говорить про „зону своїх геополітичних інтересів”, куди не мають права втручатися інші держави, бо це „внутрішні справи” Росії.

Коли Білий Дім поважає основні людські права, то сучасна Росія придушує свободу слова, тероризує світ актами терору, убивствами опозиційних журналістів, опозиційних діячів та правозахисників, і то не лише на території Росії, а й у світі: убивство віце-президента Ічкерії Андербаєва, колишнього російського розвідника Олександра Литвиненка в Лондоні тощо.

Коли Білий Дім виступає проти расизму і расової нетерпимости, то сучасні керівники Росії підносять на п’єдестал царського генерала Антона Денікіна – антисеміта й українофоба.

Чи ж Росія – це та держава, з якою має співпрацювати демократична Америка? Співпраця з Америкою потрібна Росії для того, щоб США не заважали Росії в її аґресивних намірах. Російська влада пересварилася з усіма сусідами, навіть з Білоруссю. Саме тому кремлівські „наполеончики“ хочуть, за будь-яку ціну, відвести від себе увагу нещасного російського народу і перевести її в інше русло. Всі проблеми у своїй країні вони пояснюють зовнішніми ворогами, до яких передусім сьогодні зараховують грузинів та українців.

А тепер розгляньмо деякі діла сучасного Білого Дому.

Розпалась імперія зла – СРСР, виникли незалежні демократичні держави. Молоді демократії потребують захисту і підтримки з боку таких демократичних гігантів, як США. А що ми бачимо? Президент Б. Обама не має часу відвідати ці нові демократії, скільки його не просять президенти України та Грузії.

Чи віддання України та Грузії на поталу аґресорові зміцнить демократію у світі, чи навпаки – сприятиме утвердженню тероризму як норми у відносинах між державами? Чи згадане віддання відверне чи прискорить Третю світову війну?

Окупувавши Україну, Кремль на цьому не зупиниться. За Україною підуть інші тепер незалежні держави. Чи ж зупинить аґресора якась мітична співпраця з США? Чи не виграє світова безпека, коли США разом з НАТО висловить свою беззастережну підтримку новим демократіям?

Політика Білого Дому, спрямована на співпрацю з аґресивною Росією – хибна. Вона послаблює весь демократичний світ.

І першими вказати на це американській еліті мають українці, які підтримали на виборах нинішню адміністрацію. Ця адміністрація робить дуже правильні кроки на економічному фронті, на забезпеченні економічних прав широкого американського загалу. Але на міжнародній арені політика Білого Дому кульгає.

Святослав Караванський

Вимога звільнення за фальшивий диплом

КИЇВ. – Голова Служби безпеки України (СБУ) Валентин Наливайченко 13 жовтня вніс подання Президентові Вікторові Ющенкові на звільнення свого заступника Андрія Кислинського. Він також вважає, що необхідно порушити кримінальну справу проти А. Кислинського за фактом фальшування документів.

Громадська рада при СБУ теж заявила про необхідність негайного усунення А. Кислинського з метою збереження репутації служби.

Перед цим робоча група Міністерства освіти України прийшла до висновку, що А. Кислинський в період з 1994 по 2000 рік не навчався в Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка і диплом історичного факультету не отримував. Робочу групу було створено за дорученням Прем’єр-міністра України Юлії Тимошенко. *(„Кореспондент“)*

Такі ось кандидати...

Наступного понеділка, 19 жовтня, в Україні офіційно розпочнеться передвиборна президентська кампанія. Від усіх попередніх вона відрізняється тим, що на цей раз все більш-менш відомо наперед. Опитування громадської думки давали, принаймні від початку цього року, один і той же вислід: найвищі шанси на перемогу мають два кандидати – Віктор Янукович і Юлія Тимошенко. Що це може принести Україні? Від В. Януковича чекати несподіванок не доводиться. Це ретоград, носій реґресу. За його влади Україна відкотиться від усіх здобутків національного відродження, рабськи схилиться перед Москвою. Недаремно на нього розраховує Президент Росії Дмитро Медведєв. Російський прем'єр Володимир Путін підтримує Ю. Тимошенко, і також, мабуть, знає за що, але вона – не така однозначна, як головний „реґіонал", і буде грати на два боки – потай догоджаючи Москві, водночас намагатиметься повернути собі авторитет, сильно захитаний в очах свідомого українства.

„І в першому, і в другому випадку, – пише директор київського Інституту ґльобальних стратегій Вадим Карасьов, – в найближчі 10 років треба очікувати вповільнення та припинення руху України в західньому векторі інтеґрації. А для Росії найближчі 10-15 років – це перепочинок для роботи з українським суспільством з метою його переоріснтуваня в російський геополітичний, геоекономічний та геокультурний простір, що фактично означатиме примушування України до участи в антизахідньому проєкті, який без України навряд чи можливий".

На жаль, В. Янукович та Ю. Тимошенко не мають сильних суперників, котрі б давали українцям надію, що Українська держава не тільки залишиться незалежною, але й перетворить цю незалежність з формальної на реальну. Навіть наймолодший кандидат, Арсеній Яценюк, виявився надто переобтяженим пострадянським психологічним спадком. На тлі усіх претендентів на пост президента найпривабливішою постаттю, хоч і суперечливою та глибоко драматичною, є Віктор Ющенко, безсумнівно проукраїнський Президент. Саме ця його підставова людська і політична якість викликає таку несамовиту лють Москви. Саме Москва своїми грішми, вишколеною аґентурою і продажними засобами масової інформації накидає українському суспільству думку, що В. Ющенко не користується в народі жодною підтримкою.

Тому має глибоку рацію народний депутат „нашоукраїнець" Андрій Парубій, коли на сайті „Майдан" запитує: „Якою буде Україна без Ющенка? Чи буде кому в Україні тримати удар під час чергової „газової атаки" Кремля? Чи буде кому полетіти, незважаючи на бомбардування, в столицю непокірної держави, яка стане черговою жертвою „геостратегічної концепції" Кремля? Чи буде кому проявити політичну волю для заборони антиукраїнських організацій, фінансованих з Росії, чи вислати дипломатів-шпигунів, які фінансують ці організації? Чи буде кому говорити про українську історію, будувати боєздатну українську армію, національну безпеку, наполегливо домагатися евроатлантичної інтеґрації України?...".

Дуже добрі запитання.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ЖОВТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

В Карлсруе судили Москву

Рівно пів сторіччя тому, 15 жовтня 1959 року, московський аґент Богдан Сташинський убив у Мюнхені провідника Організації Українських Націоналістів Степана Бандеру. На той час вбивця вже набув певного досвіду: два роки перед тим від його руки загинув відомий український політик Лев Ребет. На Л. Ребетові кремлівські кати випробували таємну зброю – револьвер, котрий вистрілював ампулки з синильною кислотою. Досить було жертві вдихнути випар – і смерть наступила миттєво, не залишивши жодних слідів злочину. Отож і медичний висновок був таким, яким його передбачили організатори вбивства, – що Л. Ребет помер від серцевого нападу.

С. Бандеру Кремль мав за більшого ворога, тому атентат готувався ретельніше: цього разу револьвер вистрілив аж з двох цівок, і засіб був надійніший – ціяністий калій. Але Боже Провидіння хотіло, щоб світ знав, чого насправді варта „хрущовська відлига" – й отрута не встигла випаруватися, лікарі засвідчили насильницьку смерть. Певна річ, Москву ця обставина не втішила, хоч і не злякала: майстри смерти віддавна вміли ховати кінці у воду. Почалася гра з Б. Сташинським, яка напевно мала закінчитися його знищенням.

Хто ж він був? Студент Львівського педагогічного інституту, нещасний дурник, якого затримали за безквитковий переїзд у поїзді від Львова до рідного села, Борщовичів, і налякали тюрмою, якщо не погодиться доносити на своїх людей.

Можливо, спочатку це йому здавалося навіть геройством. Тим більше, що перший „подвиг" вабив своєю доступністю: через рідну сестру, українську патріотку, він проникає в онунівське підпілля і видає його каґебістам. Зрадив сестру, розірвав зв'язки з родиною, зате заслужив довір'я у ворогів свого народу. Потрапив на аґентурний вишкіл до Києва, з прицілом на закордоння. У 1954 році, вже зі знанням німецької мови і з шпигунськими навичками, опинився у Східній Німеччині – під прізвищем Йозефа Лемана. Там глибше ввійшов у німецькомовне середовище, реґулярно навідуючись до Мюнхену, де мешкали ненависні для Москви українські політичні діячі.

Вбивши 12 жовтня 1957 року Л. Ребета, Б. Сташинський вдостоївся особливої подяки від своїх московських зверхників і в подарунок дістав фотоапарат. Можливо, він подумав, що тепер йому дадуть спокій. Він був молодий і прагнув жити, як усі люди. Життя в Німеччині йому подобалося, тут він безтямно закохався в перукарку Інґе Поль, мав намір одружитися з нею. Підступна Москва не була проти, знаючи, що ця її згода ще більше заохотить аґента до виконання складнішого завдання – вбивства С. Бандери.

Відразу після 15 жовтня Б. Сташинському влаштували приїзд до Москви, де на нього чекав орден Червоного Прапора й остаточна згода на одруження з Інґе –проте у тому лише випадку, якщо й вона стане каґебістським аґентом. Дівчина дотепер нічого не знала і нічого подібного не чекала. Ні, ніяким аґентом вона бути не хоче, а хоче додому, до Німеччини, тим більше, що завагітніла, а в московських умовах невлаштованости з житлом, недоїдання – народжувати дитину було б великим риском.

Тим часом Б. Сташинський почав усвідмлювати, що риск набагато більший, ніж гадала його дружина: за ним невідступно стежили. Він відчув, що його можуть позбутися в такий самий спосіб, як позбулися Л. Ребета і С. Бандери. Довідавшись про вагітність І. Поль, каґебісти вимагали зробити аборт, але вона відмовилася. Тоді її у січні 1961 року відпустили до Німеччини одну, без чоловіка. У березні того року вона народила хлопчика, Б. Сташинському не дозволили поїхати до дружини, щоб побачити сина. Але вже у серпні хлопчик помер – і батька пустили на похорон, на один тільки день.

Того дня вистачило, щоб Б. Сташинський з дружиною втік до Західнього Берліну, прийшов до американської поліції і заявив, що є московським аґентом та вбивцею Л. Ребета і С. Бандери. Йому не хотіли вірити. Слідство тривало понад рік і було украй рідкісним: не слідчі виставляли злочинцеві докази вбивства, а він їм, і вони мусили довго й найретельніше, залучаючи західні служби розвідки, перевіряти все почуте від Б. Сташинського. Й коли нарешті у жовтні 1962 року в Карлсруе почався процес, це вже був повною мірою суд не лише над Б. Сташинським, але над усім злочинною совєтською системою.

У Москві тоді зчинився великий переполох. Чимало чільних каґебістів позбулися посад і звань. „Демократ" Микита Хрущов, якого світ хвалив за „відлигу" в постсталінському СРСР, дуже не хотів цієї поразки з санкціонованим ним особисто вбивством С. Бандери. А тут раптом – голосний протимосковський судовий процес! Реаґуючи на події вже заднім числом, каґебісти марно розповсюджували вигадки, нібито С, Бандеру убили таки свої, бандерівці.

Б. Сташинського засудили на вісім років позбавлення волі. Ніхто не знає, чи він їх відсидів, але західні розвідки, як це не один раз стверджували різні автори, спромоглися вберегти його від помсти Москви. Швидше за все, йому допомогли змінити зовнішній вигляд і оселитися в якійсь надійній країні.

Така ще цікава подробиця з того суду в Карлсруе: Б. Сташинський стверджував, що не знав, кого убивав. Адже з Москви він дістав завдання убити Степана Попеля. Він абсолютно не знав, що під цим іменем ховається С. Бандера... Це, звісно, не виправдує злочинця – вбивство будь-якої людини є непростимим гріхом, – але щось додає до нашого зрозуміння, яким складним був той час...

П. Ч.

НАШ АРХІВ: www.svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

До 50-ої річниці вбивства Степана Бандери аґентом Москви

15 жовтня минула 50-та річниця смерти одного з найбільш відданих героїв і патріотів України Степана Бандери, провідника Організації Українських Націоналістів. Народжений 1 січня 1909 року на Галичині, від своїх молодих років життя С. Бандера був активним у громадській діяльності. У старших клясах школи він вступив до Пласту, а пізніше, у Львівському політехнічному інституті, став членом Української Військової Організації (УВО).

У 1929 році він вступив до Організації Українських Націоналістів (ОУН) – політичного руху на здобуття незалежности для Української держави. С. Бандера з 1933 року очолював Крайову Екзекутиву ОУН в Галичині. Протягом свого перебування на цьому пості він поширив діяльність ОУН у західній Україні і спрямував її боротьбу проти польської і радянської аґресії та імперіялізму. Коли розгорнулася Друга світова війна, С. Бандера звернув увагу ОУН на третього ворога – нацистську Німеччину.

У 1947 році він був обраний Головою ОУН і постійно дотримувався принципів націоналізму та суверенітету для України. 15 жовтня 1959 року, у Мюнхені, Німеччина, С. Бандеру вбив радянський аґент Богдан Сташинський. Вбивство було скоєне за вказівками Олександра Шелепіна, тодішнього голови КҐБ, та провідника СРСР Микити Хрущова.

С. Бандера – це символ мужности і справедливости для своїх наступників, а його політичні ідеали, його відданість своїй нації і принципам свободи і сьогодні служать взірцем для українців.

Український Конґресовий Комітет Америки
Ню-Йорк

Збережімо національну святиню

У 1962 році на оселі Спілки Української Молоді в Еленвілі, Ню-Йорк, заходами відомого мистця-скульптура Михайла Черешновського, при фінансовій підтримці складових Організацій Українського Визвольного Фронту споруджено пам'ятник Героям України, встановлено погруддя Головного отамана Української Народної Республіки і Голови Директорії Симона Петлюри, основоположника і першого голови Організації Українських Націоналістів Євгена Коновальця, Головного командира Української Повстанської Армії Романа Шухевича та Голови проводу ОУН Степана Бандери.

Пам'ятник сьогодні потребує основного ремонту. Погруддя були майстерно виготовлені з гіпсу і тому слід тепер вилити їх з бронзи. Крайова управа СУМ утворила окремий комітет для здійснення цієї справи. Кошт проєкту оцінено у 50 тис. дол.

Звертаємось за підтримкою до всіх, кому не байдужий пам'ятник Героям в Еленвілі. Пожертви просимо виписувати на UAYA Monument Fund #495-21 і пересилати до SUMA (Yonkers) F.C.U., 125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701.

Збережімо цю національну святиню для виховання нових поколінь в національно-патріотичному дусі.

Аскольд Лозинський,
голова комітету
Роман Козіцький,
скарбник
Еленвіл, Ню-Йорк

„Чорноморська Січ" колись і тепер

Піднесений успіхами спортового товариства „Чорноморська Січ", яка стала футбольним чемпіоном „Ґарден Стейт Сакер Ліґи", здобула чашу Ліґи та стала чемпіоном Делеґатури УСЦАК-Схід, про що докладно писалося на сторінках преси, хочу додати, що клюб, крім багатогранної спортової діяльности, заснував спортову школу, яка була почата 40 літ тому і успішно діє сьогодні.

Не менш важливим почином був організований суддівський футбольний курс для молодих юнаків, які стали повноправними футбольними суддями.

Нема сумніву, що спортове товариство „Чорноморська Січ" заслуговує на признання за довгу і невтомну працю, зокрема належиться їм подяка і похвала за уміле і товариське приєднання молоді в ряди спортового товариства.

Честь і слава за те, що ця молодь є наша, українська! Добре було б, щоб інші спортові товариства пішли слідами „Чорноморської Січі".

Микола Касіян,
Елкінс Парк, Пенсильванія

Дуб Богдана Хмельницького

В Україні розпочався перепис дерев. Але не такий, який мав місце уповоєнний час, коли з кожного дерева треба було сплачувати податок. Нинішній перепис позначений іншою місією – збереженням зелених насаджень. При цьому мова йде про ті, яким по 500 і більше років і які наскрізно пов'язані з історією.

Перепис проводить Київський еколого-культурний центр разом з Державною службою заповідної справи Міністерства природи, і ці старання екологів спрямовані на опіку над живими пам'ятками природи. Бо вже є чимало прикладів, як при людській байдужості гинули унікальні дерева. Приміром, зникли з лиця землі 600-річні дуби Григорія Сковороди в Харківській області, Богдана Хмельницького в Тернопільській і Черкаській областях, упала 600-річна липа Тараса Шевченка в Чернігівській області.

У поле зору екологів потрапили також унікальні дуби на території Рівненщини. У тому числі й 550-річний дуб поблизу села Хрінники, під яким гетьман України Б. Хмельницький, прямуючи на Берестецьке поле, місце майбутньої битви, проводив нараду з козацькими полковниками.

Ця історія позначена 1651 роком. Тоді козацькі війська підтягнулися майже впритул до поля майбутньої баталії. Ще година ходу – і завидніється на обрії Пляшева. Однак, гетьман вирішує не форсувати подій, а зробити короткий перепочинок, щоб ще раз обміркувати подальший плян дій.

Ось під дубом неподалік від дороги і присів Б. Хмельницький. А довкола – Іван Богун, Мартин Пушкар, Іван Золотаренко, Філон Джалалій та інші козацькі полковники.

Факт, що нарада проходила саме під широчезним дубом, став набутком численних переказів, відгомін від яких докотився і до наших днів. А ще більш приємно, що до наших днів дожив свідок тогочасних подій, найменований народом Цар-дубом. Він росте якраз у тому місці, на який вказують перекази, – у лісі за декілька кілометрів від села Хрінники.

При першому споглядванні на цього велетня просто дух у грудях перехоплює, настільки він своєю величчю різниться від довколишніх дерев. Зрештою, як стверджують працівники Дублянського лісництва, під опікою котрих перебуває природна та історична пам'ятка, довкола росте декілька „синів" Цар-дуба, що пустили коріння від його жолудів. Вік двох з них становить не менше 200 років. А ще приблизно такого ж віку височезна сосна, за якийсь десяток метрів від знаменитого дуба.

Чверть віку тому над Хрінниками пролетів справжнісінький ураґан, після якого майже всі дерева залишилися похиленими в один бік.Лише дуб вітрові не піддався. Значить, ще міцне у нього коріння. Але воно міцне лише при людській уважності, прихильності та допомозі, яку наразі належно проявляють лісники, розуміючи, що доки будуть височіти подібні символи, пов'язані з славною історією нашого народу, вони додаватимуть міцности людській пам'яті та самоповазі.

Євген Цимбалюк,
Хрінники,
Рівненська область

Щоб виміряти діаметр старожила лісу, метра замало – потрібно брати значно довшу палицю.

Подаруйте передплату „Свободи"

Закінчується передплата „Свободи" для Товариства інвалідів „Надія" в Чорткові, Тернопільська область. Адреса: вул. Ринок, 31, Чортків, Тернопільська область, 48500 Ukraine. Подаруйте передплату тижневика інвалідам з України!

* * *

У ч. 38 „Свободи" було надруковано прохання передплатити „Свободу" для дитячого інтернату в селі Заріччя, Львівська область. На це прохання відгукнувся Євген Бачинський з Клівленду, Огайо. Дякуємо!

Субота, 6-го лютого 2010 р
Sheraton Parsippany Hotel – 199 Smith Road, Parsippany, NJ 07054

Баль Дебютанток СУМ - 2010

За дальшими інформаціями звертатись до Канцелярії КУ СУМ
на число телефону 1-212-473-3084 або www.cym.org.

Вечірній стрій обов'язковий.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НА СОЮЗІВЦІ

І ось зустрілися ми знову

Учасники спільного з'їзду колишніх учнів п'яти гімназій на Союзівці.

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – 14-16 вересня на Союзівці зустрілися колишні учні гімназії з таборів Карльсфельду, Байройту, Реґенсбурґу, Ляндсгуту і Берхтесґадену. І хоча більшість особисто не були знайомі, відчувалася приязна атмосфера, певна душевна співзвучність.

З'їзд зібрав майже 100 учасників. Під проводом координатора програми Ігоря Сохана спільно відбувалося відкриття з привітами всіх гімназій, вечір пам'яті Володимира Івасюка, коктейль, доповіді „Перший крок до Незалежности" (д-р Тарас Гунчак з Ляндсгуту) і „Важливість впливу земного магнетизму на здоров'я людини" (Ірена Бартків з Байройту), бенкет, закриття і на прощання – весела ватра.

Пів століття минуло відтоді, коли молоді українці починали свою життєву мандрівку в таборах-острівцях вже давно згаслої „Плянети Ді-Пі".

А були то тривожні і непевні дні, бо ще не зовсім відшуміло відлуння страшної війни, ще загрожувала репатріяція, а в Україні спливали кров'ю борці за волю. Спочатку життя в таборах було не тільки боротьбою за існування, а й боротьбою за гідність. Та згодом розквітла духовна й культурно-творча діяльність.

Цікава і своєрідна історія кожного табору, хоч існували вони короткий час – деякі ледве більше року, інші – до п'яти років. Але кожний табір гордився своїми школами, в яких молодь не лише вчилася, а й набиралася рідного духу. І мусіло бути щось особливе і в тих школах, і в цілій рідній атмосфері, що з'єднало усіх і зродило ту унікальну дружбу й близькість, яка й через 60 років заохочує до зустрічей.

Кожна гімназія мала також свої окремі зустрічі й наради. Реґенсбуржці мали зустріч рівно через 60 років від останньої матури в Реґенсбурзі та закриття табору. Цьогорічним осягом стало видання книжки про гімназію. Отже, було багато справ до обговорення і полагодження.

На кінець Богдан Маланяк висвітлив два фільми: перший – монтаж коротких уривків з його попередніх фільмів про зустрічі, другий – д-ра Володимира Малковського з Мюнхену, про його відвидини Реґенсбурґу та з'їзду 1995 року.

О. Малюк-Савин організувала хор, який розпочав ватру вітальною піснею на її слова, зміст якої відповідав задумам зустрічі.

Ось кілька рядків цієї милої пісеньки:

Усі ми добре знаєм,
Чому ми приїжджаєм:
Ми ж друзі з юних літ,
І хоч пішли у світ
Себе не забуваєм.
А тих, кого немає
Будемо пам'ятати,
Будемо їх завжди,
будемо їх завжди
З любов'ю споминати...

На ватрі, при грайливому вогнику у ватрані, кермо перебрав Петро Круль, і полилися знайомі пісні за піснями, переплетені жартами. І ніби заскоро пролунало традиційне прощальне „Ніч вже йде".

Людмила Ярко-Почтар

Реґенсбуржці вітають піснею учасників з'їзду.

Нові члени УНСоюзу

Ела-Марія (вгорі) і Калин-Петро – діти Лариси (з Козіцьких) і д-ра Юрія Праваків з Мавтен Топ, Пенсильванія, — нові члени 8-го Відділу УНСоюзу. Своїх правнуків забезпечили Анна і Володимир Козіцькі.

Зенон Ґрох — син Лариси та Павла Ґрохів з Калґарі, Альберта, Канада — новий член 461 Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Яніна і дідусь Мирон Ґрохи.

Софійка-Аня Мазурець — доня Наталки та Марка Мазурців з Медісон, Ню-Джерзі, — нова членка 130 Відділу УНСоюзу. Софійку забезпечили Анна і Мирон Баранкевичі.

Передплата „Свободи" коштує тільки 55 дол. на рік!

ПАМ’ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

В Нью-Йорку презентовано нове видання про Голодомор

НЮ-ЙОРК. – Наукове товариство ім. Шевченка і Асоціяція „Американці в обороні людських прав в Україні“ (знана за англомовним як АГРУ) 10 жовтня провели презентацію виданого в Україні збірника матеріялів Комісії Конґресу США „Великий голод в Україні 1932-133 років“ і книжечки президента АГРУ Божени Ольшанівської про історію створення Комісії Конґресу з дослідження Голодомору в Україні.

Ведучим на вечорі був д-р Василь Махно. Чотиритомне видання і свою книжку представила Б. Ольшанівська, яка розповіла про драматичні зусилля представників української громади, спрямовані на зацікавлення конґресменів трагедією України, про підтримку останніми цих зусиль, створення і діяльність комісії у 1986-1988 роках, байдужість нинішніх можновладців України до переданих до Києва цінних матеріялів.

З доповіддю виступив відомий науковець і громадський діяч, публіцист, член тодішньої Комісії Конґресу США д-р Мирон Куропась, який докладно висвітлив значення діяльности Комісії для відкриття світові трагедії України і злочину комуністичного режиму СРСР. Він також розповів про публікації видань Українського Народного Союзу – газет „Свобода“ і „Український тижневик“, які підтримували ідею створення Комісії Конґресу, відзначив великий особистий внесок у цю справу головних редакторів цих газет св. п. Зенона Снилика і Роми Гадзевич.

Д-р М. Куропась назвав сам факт створення Комісії Конґресу дивом, якого в громаді не чекали.

Професор історії д-р Леонід Герець, якому було доручено збирати усні свідчення очевидців Голодомору, розповів про цю сторону досліджень і значення усної історії для відтворення подій 1932-1933 років.

Учасники вечора висловили ряд споминів і думок з теми Голодомору. Зокрема Ірена Куровицька згадала про активність Союзу Українок Америки щодо оприлюднення правди про це лихо.

Б. Ольшанівська подарувала нові видання до книгозбірні НТШ.

Вечір закінчився спілкуванням за почастунком.

Левко Хмельковський

З доповіддю виступив д-р Мирон Куропась.

Комплект видання про Голодомор був подарований Науковому Товариству ім. Шевченка. Зліва: д-р Василь Махно, учасниця вечора Галина Руденко, Божена Ольшанівська.

Учасники презентації, причетні до створення Комісії Конґресу, доповідачі (зліва) д-р Мирон Куропась, Божена Ольшанівська, д-р Леонід Герець і віце-президент АГРУ Володимир Боднар.

Готували повстання на Вінниччині

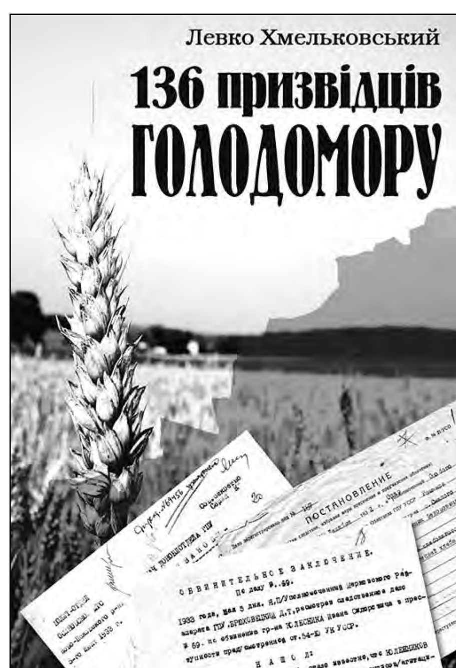
У львівському католицькому видавництві „Свічадо“ готується видання книжки редактора „Свободи“ Левка Хмельковського „136 призвідців Голодомору“, у якій систематизовано і прокоментовано архівні матеріяли про організаторів Голодомору, розсекречені у цьому році Службою безпеки України. Йдеться зокрема про каральні дії проти селян, котрі виступали проти більшовицького режиму Вміщуємо уривок з книги.

Уривки з цієї книги були також опубліковані в „Свободі“ 24 липня і 4 вересня цього року.

1 квітня 1933 року начальник Вінницького обласного відділу Державного політичного управління Давид Соколинський затвердив звинувачувальний висновок у справі повстанської організації, яка готувала збройне повстання і проголошення Української Народної Республіки.

Повстанську організацію утворили молоді вчителі Степан Гржибовський і Гервасій Черемховський, які походили з Поділля, але жили в Одесі. Г. Черемховський у 1919-1920 роках був організатором „Просвіти“ в селі Мала Жмеринка.

Обидва дійшли думки, що незадоволення селянства колективізацією і пограбуваннями створює нагоду до збройного повстання і проголошення самостійної України.

Обкладинка книжки про призвідців Голодомору.

Організатори пропонували залученим до підпілля селянам писати листи синам чи рідні у Червоній армії, переконуючи їх підтримати боротьбу батьків, не виступати проти повсталих селян.

Була поширювана серед населення відозва з закликом до повстання. У ній, зокрема, про більшовицьку владу говорилося: „Вони творять безглузді і страшні діла, яких нігде ніколи світ не бачив. Колись багата земля наша стогне тепер стогоном людським, просочена людською кров’ю. Маленькі діти гинуть з голоду та холоду, а батьки кривавими сльозами над ними плачуть і не можуть їм допомогти. А більшовицька наволоч наспівує нам про виконання п’ятирічки, про рай земний, соціялізм та комунізм. Для себе вони справжній рай створили, але для нас – кріпацьке пекло“.

У відозві було провіщена небезпека комуністичного панування для усього світу: „Пора вже все це виявити перед цілим світом і застерегти весь світ крахом і хаосом, що його несуть більшовики“.

У підготуванні повстання були звинувачені Захар Кушер, Лука і Павло Смялковські, Пантелеймон Назарчук, Михайло Мазур, Устим Коваленко, Петро Чернецький, Матвій Добровольський, Федот Твердохліб, Мартин Навроцький, Федот Чернобай, Прокіп Заболотний, Артем, Яків і Петро Чорні, Семен Черемховський, Олексій, Олександер та Іван Іванишини, Хома Маковій, Степан Чернюк, Дмитро Шевчук, Афіноген Бойцук, Олександер Співак, Юрій Косенко, Олександер Балакер, Гаврило Панасюк.

Серед них були організатори Української Автокефальної Православної Церкви, колишні вояки українського війська (Д. Шевчук і Х. Маковій були сотниками у війську Директорії), члени „Просвіти“.

Автори документу пропонували засудити до розстрілу С. Гржибовського, Г. Черемховського, З. Кушера, Л. Смялковського, П. Назарчука, М. Мазура, У. Коваленка, а інших – до тривалого ув’язнення.

Справу готували: **Бабич Ісай Якович** – начальник Секретно-політичного відділу Вінницького обласного відділу Державного політичного управління Української соціялістичної радянської республіки (ДПУ УСРР, після 1937 року – УРСР), **Брук Соломон Соломонович** – начальник оперативно-слідчої групи Секретно-політичного відділу (СПВ) Вінницького обласного відділу ДПУ УСРР, **Гречихін** – помічник уповноваженого СПВ Вінницького обласного відділу ДПУ УСРР, **Соколинський Давид Мойсейович** – начальник Вінницького обласного відділу ДПУ УСРР.

Обвинувальний висновок у справі контрреволюційної повстанської організації на території Вінницької області „Інтелігенти“. 1 квітня 1933 р. ГДА СБУ. – Ф. 13. – Спр. 53. – Арк. 17–25. Завірена копія. Машинопис.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбувся пленум Видавництва „Літопис УПА“

ТОРОНТО. – 16 травня відбулося чергове пленарне засідання Видавництва „Літопис УПА“, в якому взяли участь 12 членів видавничого комітету. Засідання відкрив проф. Петро Потічний, який привітав присутніх та попросив хвилиною мовчанки вшанувати пам’ять померлих у звітному році Богдана Пасічника та Романа Петренка. Опісля слідувала насичена програма, у якій, окрім зачитування та обговорення звітів, було прийнято багато рішень, заплановано видати ще багато важливих книг. На фото: президія і члени видавничого комітету „Літопису УПА“ (перший ряд сидять зліва): Степан Шпак, Параня Грицай, проф. П. Потічний, Микола Кулик, (другий ряд стоять): Роман Кулик, Михайло Бохно, Наталія Солтис, Богдан Ковалик, Осип Жигар, Михайло Міґус, Олесь Дольницький, Іван Росіл.

Наталія Солтис

Д-р Тарас Добко – гість з УКУ

У перші тижні листопада перший віце-ректор Українського Католицького університету (УКУ) д-р Тарас Добко виступатиме на заходах, організованих Українською Католицькою Освітньою Фундацією та приятелями УКУ в Ню Йорку, Філядельфії та Чикаґо.

Т. Добко одержав ступінь доктора філософії в Міжнародній академії філософії у Ліхтенштайні. Сфера його академічних зацікавлень охоплює секуляризацію у постмодерній культурі, філософію релігії та феномен постсовєтизму в українському контексті. Він обіймав посади заступника декана філософсько-богословського факультету УКУ, а згодом працював проректором з навчальної праці УКУ. У лютому 2008 року отримав призначення на посаду першого віце-ректора УКУ.

У 1996 році, коли Т. Добко працював над докторатом, о. Борис Ґудзяк, теперішній ректор УКУ, приїхав відвідати колег у Ліхтенштайні, щоб представити їм ідею розвитку Богословської академії. Він заохотив Т. Добка повернутися в Україну.

Д-р Т. Добко виступатиме з доповіддю „Український Католицький Університет: сьогодення і майбутнє” в Українському домі у Ню-Йорку в неділю, 1 листопада, о год. 2:00 по пол.; у Василіянському духовному центрі поблизу Філядельфії – в суботу, 7 листопада, о год. 1:00-3:30 по полудні; та в Українському культурному осередку в Чикаґо – в неділю, 8 листопада, о год. 1:00 дня.

За детальнішою інформацією просимо звертатися в Українську Католицьку Освітню Фундацію до Нел Анжеєвської. Електронна адреса: nell@ucef.org, тел.: (773) 235-8462.

Володимир Павлів,
Мар’яна Карапінка

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує

на

презентацію

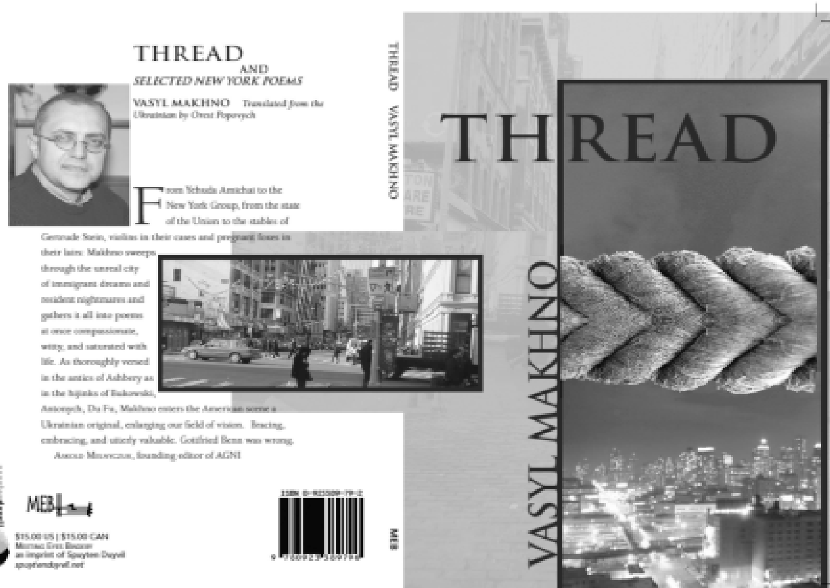
двомовної (українсько-англійської) книжки віршів

Василя Махна

“THREAD and Selected New York Poems”

Translated from the Ukrainian by Orest Popovych

(New York, Spuyten Duyvil 2009)

Василь Махно –*читатиме вірші українською мовою*

Попович – *власні переклади віршів Василя Махна англійською мовою*

Ведучий вечора - Олександер Мотиль

Відеофільм Василя Лопуха

В суботу 24 жовтня 2009 року
о 5-ій годині по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Об’єднання Українських Православних Сестрицтв у США

запрошує на

УКРАЇНСЬКИЙ ОСІННІЙ ФЕСТИВАЛЬ

який відбудеться

1 листопада 2009 р.
від год. 11 ранку до 6 веч.

В ДОМІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

135 Davidson Ave., Somerset, NJ 08873

КОНЦЕРТ МУЗИКИ і ТАНЦІВ

”БАРВІНОК” – танцювальний ансамбль, Бавнд Брук, Н. Дж.;
”ІСКРА” – танцювальний ансамбль, Випані, Н. Дж.

розваги для дітей • базар
• янтар • вишивка • кераміка • писанки та різноманітні українські мистецькі вироби • льотерія.

Добрий вибір для різдвяних дарунків.

Смачні українські страви можна замовити і взяти додому.

Оля Криволап, тел.: (410) 744-0168

Вступ 5 дол. від дорослих, діти безкоштовно.

Дохід призначений на Музей
і Пам'ятник жертвам Голодомору 1933 р.

Додаткові інформації:

Оля Криволап **gnkrywolap@hotmail.com**

Українські студенти в парляменті Канади

Українські студенти біля парляменту Канади.

ОТАВА. – Нещодавно до канадської столиці прибули, для участи в Канадсько-українській парляментській програмі 2009 року, 25 українських студентів, які протягом двох місяців представлятимуть за океаном не тільки свої університети, а й до певної міри спробують себе в ролі офіційних посланців своєї держави, проводячи офіційні зустрічі з федеральними депутатами, керівниками різних урядових секторів та канадських громадських організацій, зокрема активними представниками української діяспори в цій країні.

Ось уже 19-ий рік поспіль студентська молодь з України має можливість стажуватися в Палаті Громад, працюючи помічниками канадських федеральних депутатів та спостерігаючи за діяльністю „заокеанських" урядових інституцій зсередини, тим самим отримуючи виняткову можливість порівняти системи державного управління в Україні та Канаді.

Щоб стати парляментськими інтернами в законодавчому органі іншої держави, університетська молодь повинна була пройти кілька турів прискіпливого відбору, які включали написання низки есеїв на суспільно-політичну тематику, зокрема з питань мовної, культурної та міжнародної політики України, перевірку знання англійської та української мов та інтерв'ю, під час якого учасники мали презентувати свої комунікативні вміння та довести, що вони гідні представляти свою державу за кордоном.

Проте навіть після проходження офіційного відбору на учасників чекали місяці ретельної самоосвіти, вивчення законодавства інших країн у сфері державного управління та мовної політики та поглиблення знань з питань міжнародної політики, євроінтеґрації та співпраці України зі своїми сусідами.

Минулого року учасники програми не змогли дослідити усі нюанси парляментської роботи, оскільки потрапили в Канаду в самий розпал передвиборної кампанії і відразу ж розійшлися по бюрах федеральних депутатів у їх виборчих округах (на відміну від України, де віднедавна вибори проводяться виключно за партійними списками, тобто пропорційною системою, в Канаді діє мажоритарна система, за якою депутат вибирається простою більшістю голосів у своєму окрузі, що, в свою чергу, підвищує відповідальність конкретно взятого депутата перед його виборцем).

Цікаво, що в Канаді у випадку, коли одна партія не може набрати половини голосів у парляменті, але її результат перевищує результати інших партій, їй не потрібно шукати партнерів та в'язнути у болоті неприродних коаліцій та домовленостей з іншими політичними гравцями, оскільки вона має право виключно своїми силами створити уряд. Досвід Канади показує, що уряди меншости можуть працювати не один рік поспіль.

Українські студенти вже розпочали свою працю в бюрах депутатів в Отаві, виконуючи завдання останніх, регулярно відвідуючи засідання парляменту та пробуючи свої сили у цілком новій для них сфері діяльности.

У випадку, якщо за наступні два місяці все-таки будуть оголошені перевибори, парляментські інтерни розпорошаться по мажоритарних округах по всій країні та допомагатимуть федеральним депутатам на місцях.

Канадсько-українська парляментська програма заснована у 1991 році Фундацією катедри українських студій у Торонто з нагоди проголошення Україною незалежности та святкування українською діяспорою 100-річчя початку масової міґрації українців до Канади.

За останні 19 років 23 групи українських студентів мали змогу проходити стажування у Палаті громад і ще шість груп – під час федеральних виборів. Таким чином, від 20 до 52 студентів щороку отримували досвід роботи з канадськими парляментарями.

Ярослав Ковальчук,
координатор Канадсько-української парляментської програми 2009 року

Вручено грошовий дар для Острозької академії

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – 4 жовтня в Українській євангельській цекрві відбулось передання символічного чека на 5,000 дол. від Комітету допомоги Україні (Приятелі Руху), який очолює д-р Роман Ричок, для Національного університету „Острозька академія".

Це вже не перший грошовий дар комітету, призначений для розвитку богословських студій і допомоги бідним студентам. Чек прийняв член церковної громади почесний професор і почесний доктор академії Леонід Якобчук, який від самого відродження університету читає у ньому лекції з християнської етики та інших біблійних дисциплін, а також є ведучим популярної в Україні християнської радіопрограми „Відвертість".

У своєю чергу Л. Якобчук подарував Р. Ричкові свою книжку „Біблійні принципи життя і служіння", видану цього року в академії, а також пам'ятку з виставки творів відомого скульптора Ігоря Гречаника, що відбулася в Українському музеї Ню-Йорку, – художній календар з зображенням творів мистця.

Л. Хм.

Д-р Роман Ричок (ліворуч) і Леонід Якобчук під час вручення чека для Острозької академії.

Традиційні Вечорниці „Червоної Калини"
субота 13го лютого 2010
Hilton – Pearl River Hotel
Pearl River, NY
Інформації та резервації Роман Савицький 914-271-2805
зголошення дебютанток: Марта Кебало 718 291-4166

У Пармі, Огайо...

(Закінчення зі стор. 1)

українців. Більшість з них облюбувала собі Парму.

Вже з самого ранку біля храму св. Володимира гуртувалися люди. Всі були у барвистих українських строях, з національними стягами і символікою.

Розносилася над містом велична мелодія церковних дзвонів. Собор заповнили учасники торжества, духовенство українських церков різних релігійних конфесій і угрупувань. З вітальними промовами до присутніх звернулися о. І. Наконечний і пастор Першої Української євангельсько-баптистської церкви Віктор Пилипчук. Піднесено прозвучала спільна молитва „Отче наш" і величаві духовні гимни „Боже, Великий, Єдиний", „Боже, благослови Америку" та „Многая літа" у виконанні катедрального хору.

Радісно прийняли присутні в храмі вістку про те, що Патріярх Української Православної Церкви в США Костянтин за активну підтримку української громади, а також особистий внесок у прийняття рішення про відкриття в Пармі „Українського села", нагородив посадника Д. ДеПієро Патріяршою грамотою. Під бурхливі оплески о. І. Наконечний вручив цю нагороду посадникові, якому була до лиця чудова вишивана сорочка з українським орнаментом, у якій він прийшов на свято.

Відтак відбулася святкова хода до катедри св. Йосафата. У ній йшли ветерани у парадних військових строях з державними прапорами України і США, новопризначений Владика Пармської Католицької Єпархії Іван Бура з священиками, колона УЗО, почесні гості свята, юні козаки і дівчата з пишними віночками, учасники танцювального ансамблю „Каштан".

Весело наспівували українські пісні учасники відомого в штаті хору „Дніпро" та вокального жіночого українського гурту „Зоря". Численною і барвистою була колона Союзу Українок Америки округи Огайо. Радість і захоплення викликали вихованці Школи українознавства товариства „Рідна школа" – майбутнє української громади Америки.

Святкового настрою додали марші духової оркестри американської школи „Парма Сіньйор Гай Скул".

Урочисту ходу українських церков очолила катедра св. Володимира і Школа українознавства ім. Т. Шевченка, яка діє при храмі. За ними йшли парафіяни Української католицької катедри св. Йосафата, вірні Першої Української євангельсько-баптистської церкви. Парафіяни Української православної церкви св. Трійці Київського патріярхату вийшли на свято з чудовими вишиваними корогвами. У святковій ході були також парафіяни Української католицької церкви св. Андрія, Української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці, пластуни і сумівці, наймолодше з громадських формувань – „Нова українська хвиля", представники українських банків і підприємств. А завершив ходу кортеж мотоциклістів і пожежних авт.

Свято продовжувалося біля катедри св. Йосафата. Прозвучали гимни України і США та пісня „Ой, у лузі червона калина" у виконанні хору „Дніпро". Хореографічну композицію „Привіт" виконали учасники ансамблю українського народного танцю „Каштан".

Директор у громадських справах міської Ради Парми Джек Маршал привітав громаду зі святом, представив почесних гостей та українські художні колективи Парми, які демонстрували тут своє самобутнє мистецтво.

Святкові промови виголосили Д. ДеПієро, голова УЗО В. Ліщинецький, конґресмен Деніс Кусинич, почесний консул України в Клівленді Андрій Футей, сенатор Дейл Міллер, представник сенатора Джорджа Войновича – Джордж Бравн.

Святкову програму продовжили вокальний жіночий гурт „Зоря" і танцювальний ансамбль „Каштан".

Настала урочиста мить. Голова міської ради Чарлз Джермана в колі почесних гостей розв’язав синьо-жовті стрічки, якими були перев’язані два панно з силуетним зображенням храмів св. Володимира та св. Йосафата і написом „Українське село", що офіційно засвідчили відкриття вулиці.

Молитву за Україну виголосив Владика І. Бура. На завершення хор „Дніпро" виконав духовний гимн „Боже, благослови Америку".

В другій половині дня відбувся традиційний осінній український фестиваль парафії св. Йосафата – з концертом, забавами, іграми.

Настоятель Українського православного катедрального собору св. Володимира о. Іван Наконечний (другий справа) промовляє на святі.

На сцені – танцювальний ансамбль „Каштан".

У святковій ході (попереду)– конґресмен Деніс Кусинич і голова міської ради Чарлз Джермана.

На урочистому зібранні в Пармі, Огайо. Фото: Василь Романчук та Оля Міґелич

„Гуцульське весілля" в Українському американському культурному центрі

Ольга Марин

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – В Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі 3 жовтня відбулося велике театралізоване дійство „Гуцульське весілля", яке підготували парафіяни місцевої Української католицької церкви св. Івана Хрестителя. В основу сценарію були покладені традиції гуцульського весілля в селі Космачі, Івано-Франківська область.

Гостей скликав на весілля Стефан Шепко, граючи на трембіті. Але й до того, як трембіта подала свій голос, учасників вечора була так багато, що авта стояли не тільки у великому дворі центру, а й на вулиці. Загалом на весілля прийшло понад 300 осіб.

У залі була влаштована імпровізована гуцульська хата – з образами, виробами народного мистецтва. Були стіл і лави, прикрашені надзвичайним багатством фарб кераміки та килимів з шерсті. Барвистим був також одяг усіх учасників дійства.

В очікуванні сватів парубки Роман Кривулич і Лесик Сизоненко виконали танець „Микитка" - змагання зі спритности, яку вони виявляли перед вродливою гуцулкою Соломією Пилипів.

До танцю грали троїсті музики – Петро Горганюк (цимбали), Андрій Мілявський (сопілка) та Ігор Шабльовський (скрипка).

Далі весілля тривало згідно давно усталеного обряду. Батьки

(Закінчення на стор. 14)

Після вінчання (зліва): брат молодої Назар Гавриш, молоді Оксана Майовська і Роман Ковбаснюк.

Молоді приїхали на баских конях.

Трембітар Стефан Шепко.

Троїсті музики – Андрій Мілявський, Петро Горганюк та Ігор Шабльовський.

На вечорі вшанували Олену та Івана Васкулів.

На весіллі - вперше.

На гостей чекав смачний весільний обід.

Усі „гуцули" зібралися на весіллі в Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі. Фото: Левко Хмельковський

Деякі уточнення...

(Закінчення зі стор. 5)

У ту зиму загинули ще два члени Проводу ОУН – Петро Полтава („Волянський") і Роман Кравчук („Максим"), а рік тому, 28 листопада 1950 року, загинув на Львівщині біля с. Велике Поле член Проводу Осип Дяків („Горновий").

Отож якщо йдеться про саму конфліктну матерію, то слід тут звернути увагу на такі моменти:

1. В. Охримович поінформував про ці справи не лише В. Кука, а й інших членів Проводу, а саме Петра Федуна-Полтаву і Р. Кравчука-Максима;
2. У зиму 1951-1952 року В. Охримович був разом з В. Куком і вони обговорили „ряд справ, які остаточно мали вирішити на Проводі спільно з Охримовичем";
3. Всі члени Проводу були відразу однозгідні, щоб потвердити повноваження ЗП УГВР.

У розмовах з автором цих рядків В. Кук постійно підкреслював, що щодо потвердження повноважень ЗП УГВР „всі були однозгідні" і взагалі не було ніяких сумнівів чи запитань, а щодо ЗЧ ОУН і „опозиції", то ця справа теж вимагала однозгідности. „Не пригадуючи" деталей, він говорив, що це становище мало бути корисне для обох сторін і тим самим для цілого руху та що він чекав ще на становище і „голос" від Р. Кравчука.

Після того воно мало бути остаточно зформульоване. На жаль, цього не сталося, бо в грудні 1951 року загинув Р. Кравчук. Щодо становища інших, то В. Кук звичайно збував це питання твердженнями, що всі ставили акцент на необхідності чим скорішого подолання конфлікту, на примирення і поєднання, але все це було ще в стані обговорення і узгоджения, спільно остаточно не вирішене. Одне слово, було ясним, що В. Кук не хоче заперечувати того, що писав в „Роз'ясненнях". „Визнав" лише, що, очевидно, важливими були тут інформації і оцінки та позиції В. Охримовича, – бо їх „всі ми брали серйозно до уваги".

Залишаючи на боці сам технічний спосіб передання документів, до яких В. Кук писав свої „Роз'яснення", виникає питання, чи і наскільки ці рішення, авторами яких мали бути московські спецслужби, збігалися з становищем окремих членів Проводу і самого В. Кука. В тому відношенні з вище поданих документів виходить ясно, що принаймні в двох питаннях є вони змістово такі самі або дуже близькі. А саме стосовно відходу С. Бандери і ЗЧ ОУН від постанов III НВЗУН і потвердження повноважень ЗП УГВР і М. Лебедя як Генерального секретаря зовнішніх справ УГВР.

Якщо ж йдеться про крайовий зв'язок ЗЧ ОУН, то, згідно з В. Куком, він був інфільтрований і контрольований московськими спецслужбами ще від самих початків, тобто від весни 1950 року. Тим не менше слід відзначити, що він був свідомо використаний В. Куком.

У своїх „Роз'ясненнях" він пише виразно і доволі докладно: „Тоді з весною 1950 року ЗЧ ОУН вислало до Краю двох кур'єрів – „Помсту" і ще одного. Добивались вони на Україну через територію Польщі, нелеґально перейшли польсько-совєтський кордон і на Львівщині „шукали" зв'язків до Шухевича. Довідавшись про його смерть, поїхали „шукати" зв'язків до Проводу в Тернопільщину. Відносно швидко вдалось їм зв'язатись з місцевим підпіллям і далі по організаційних лініях зв'язку врешті були доставлені до мене. З пошти, що вони принесли від С. Бандери, Я. Стецька та інших осіб, Провід ОУН в Краю вперше довідався про черговий серйозний конфлікт у нашій організації за кордоном. Відносно автентичности листів та матеріялів сумнівів не було. Я добре знав почерк авторів листів і їх методику писання, і все в цьому відношенні сходилося. Що ж стосується кур'єрів, то в нас, членів Проводу, не було найменшого сумніву, що вони – аґенти КҐБ (Комітет Державної Безпеки)... Постало питання: розкривати аґентурну роботу присланих нам кур'єрів з-за кордону й перевирати зв'язок, чи вдавати, що ми маємо до них довір'я і відсилати їх у зворотню дорогу з нашою поштою. Вирішили використати їх для пересилки за кордон підпільних видань та пошти, у якій жодних секретів не було... Через цих кур'єрів передано підпільну пропаґандивну літературу, листівки, пошту. У своєму листі я у дуже загальній формі представив ситуацію у Краї та висловив пропозицію, якщо є у них така можливість, прислати до нас авторитетних осіб для вияснення суті конфлікту. Ми не сумнівалися у тому, що Служба безпеки за кордоном легко розкриє аґентурність своїх кур'єрів... До того ж, ми не вірили в можливість прислати в Україну відповідних осіб для з'ясування конфлікту й надіялися, що врешті-решт обидві групи порозуміються і помиряться".

Дивно, однак, чому В. Кук не вказав у своїй пошті на аґентурність кур'єрів ЗЧ ОУН, що він легко міг зробити, будучи досвідченим конспіратором та знаючи особисто людей за кордоном. І чому всю відповідальність за аґентурність поклав на плечі Служби безпеки ОУН) СБ за кордоном. Адже його пошта і зокрема пропозиція прислати авторитетних представників з-за кордону могла лише скріплювати каґебістську леґенду, а не навпаки. Така „раціоналізація" В. Кука звучить у даному випадку, м'яко кажучи, щонайменше наївно, і тут „щось не грає"... Власне, чому тут В. Кук не тільки не вказав на те, що у нього немає довір'я до присланих кур'єрів, але ще й висунув пропозицію прислати з-за кордону авторитетних, тобто провідних людей, „для вияснення суті конфлікту". Так чи інакше, в такий спосіб, в остаточному результаті, він причинився до того, що СБ не розкрила аґентів КҐБ, ба більше – ЗЧ послали ще пізніше її шефа в Україну, на якого вже чекало КҐБ... Все це, незалежно від того, що за цю політично і оперативно „сюрреалістичну" висилку саме Мирона Матвієнка, не він, а хтось інший відповідав...

У всякому разі доступні дотепер матеріяли ще не дають повної картини тодішніх подій, що про них йде мова, ще багато тут „білих" (і сірих) плям. А деякі з них, з ініціятиви різних чинників цю картину викривляють і „замазують"... І тому всякі „категоричні твердження" ще передчасні. Невідомо, наприклад, навіть про зміст розмов між В. Куком і В. Охримовичем, між ним і П. Федуном-Полтавою та Р. Кравчуком-Максимом, їхні спільні наради, засідання Проводу, їхнє становище до певних питань і т. д., і т. п.

Немає ще оперативних звітів ворожої сторони, які перебувають в закритих архівах різних спецслужб. Хочеться сподіватись, що за якийсь час стануть доступні ці джерела, і передовсім ті, що є в архівах СБУ. І що вони будуть подані повністю, а не селективно, ані не будуть „впорядковані" чи „відредаґовані" на чийсь смак.

Величезна втрата і шкода від того, що люди, причетні до тих подій, не залишили своїх споминів, не зафіксували фактів або подають їх не повністю, фраґментарно, неточно, плутано і суб'єктивно, з недомовками, з суперечностями і „уподобаннями" особистими, партійними й іншими.

Це стосується і В. Кука, який обіцяв вияснити „у свій час" контроверсійні сторінки свого життя, перед і після того, як потрапив у руки КҐБ в травні 1954 року. На жаль, він не вияснив як слід і тих проблем, котрі „роз'яснює" у своїх „Роз'ясненнях".

Подібно він робив теж в інших випадках. Згадати хоч би його „Відкритий лист до Ярослава Стецька, Миколи Лебедя, Степана Ленкавського, Дарії Ребет, Івана Гриньоха та всіх українців, що живуть за кордоном" з 1960 року.

Авторові цих рядків В. Кук говорив, що хоча йому каґебісти написали цього „Листа" до друзів самі, він його підписав, бо вважав, що в цей спосіб дасть знати закордонові, що присилення людей з еміґрації і взагалі спроби відновлення збройної визвольної боротьби в той час були не лише недоцільні, а й безперспективні. Такі ж і подібні вияснення він давав теж деяким іншим співрозмовникам. Так, згідно зі статтею Мирослава Кальби „Чому Сталін не знищив Василя Кука", („Америка" з 25 квітня) В. Кук „твердив, що спонукання написати того листа лежало виключно на його сумлінні, бо було безглуздям ЗЧ ОУН – посилати зв'язкових на певну смерть. І він переконаний, що він це правильно виконав".

І на закінчення, доречно вказати теж на те, що при аналізі усіх цих обставин слід мати на увазі особисте чи радше „персонально-політичне" ставлення В. Кука до таких провідних членів ЗП УГВР, як М. Лебедь, о. І. Гриньох, М. Прокоп, Павло Турула та Зиновій Марцюк. Йдеться про те, що після розвалу СРСР ці діячі УГВР очікували від В. Кука повного вияснення його поведінки в контроверсійному періоді його життя – від його арешту до кінця життя. Цього не відбулося, і вищезгадані політичні діячі поставились до нього з осторогою, його оминали чи просто „тактовно" бойкотували. Так, наприклад, його не було запрошувано до участи у відзначуванні річниць УГВР і УПА у Києві та Львові, хоч він сам на деяких бував на залі. М. Лебедь відмовився на одній з імпрез у Львові сидіти побіч В. Кука і т. п. У той же час провідні діячі ОУН (р), зокрема сама Слава Стецько, навпаки – старались притягнути його до себе і мати по своїй стороні.

Водночас сам В. Кук робив поступові, але всі можливі заходи, щоб використати будь-яку нагоду для своєї реабілітації в суспільстві, але без того, що, як дехто висловлювався, насамперед щиро „висповідатись" про своє контроверсійне минуле.

„Гуцульське...

(Закінчення зі стор. 13)

молодого Романа Ковбаснюка – Оля Марин і Михайло Козюпа швидко домовилися з батьками молодої Оксани Майовської – Роксоляною Лещук і Марком Держком, у чому допомагав дідо – Влодко Ковбаснюк. Під дівочий спів почали одягати наречену до шлюбу у традиційні весільні шати. Дружками були Марта Телепко, С. і Мар'яна Пилипів, Наталя Лисик, Надя Клапач, Алекса Чарторийська, Наталя Мусій, Оксана Варшавська, Калина Лещук, а дружбами – Л. Сизоненко, Р. Кривулич, Андрій Гавриш, Християн і Андрій Куземчаки, Лесик Горлов.

Особливо зворушливим був приїзд молодого подружжя з вінчання на баских білих конях. Брат молодої Назар Гавриш вигідно „продав" сестру її судженому, але потім подарував гроші молодим.

Ведучим програми був Роман Констанкевич, а старостиною весілля – Зоряна Ковбаснюк. У хорі співали Марія Рудь, Марія і Лев Волянські, Роман Фокшей, Володимир Стащишин, Олег Маліш, Дарка Пенцак, Галя і Святослав Стефанишини, Андрій Лисяк, Галина Малиновська, Єлизавета Клапач, Анжеліка Чергоняк та інші.

Активну участь у підготуванні вечора узяли Роксоляна та Іван Лещуки, Оксана Телепко, Оксана Пилипів, Мирослава Варшавська, Наталя Парфенюк, Слава Мулик, Ірина Гавриш, Ліля Кушнір, Оксана Кривулич, а також численні родини.

На гостей чекали вино і добірні українські страви, які приготувало подружжя Телепків.

Парох о. Роман Мірчук звернувся до гостей з промовою, у якій заохочував їх берегти і примножувати традиції українського народу, а також допомагати у будівництві майбутнього храму, для якого і було призначено дохід з імпрези.

Виступали – родинний квартет у складі Роксоляни, Олександри, Зої та С. Шепків (вони грали на старовинних інструментах – дуда, сопілка, скрипка, контрабас, трембіта), танцювальний ансамбль „Іскра" під керівництвом Андрія Цибика.

Також на вечорі вшанували Олену та Івана Васкулів, батьків організаторки весілля Р. Лещук, які дуже допомогли у спорядженні дійства.

Коли весілля закінчилося, почалася забава, до якої грав гурт „Анна-Марія".

Читайте „Веселку" на веб-сторінці „СВОБОДИ"
www.svoboda-news.com

Відзначили 20-річчя виходу Української Греко-Католицької Церкви з підпілля

ЛЬВІВ. – 20 вересня Львівська Архиєпархія Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) відзначила 20-ту річницю виходу Церкви з підпілля. Об 11-ій год. ранку біля храму Архистратига Михаїла розпочалася Архиєрейська Літурґія, котру очолив Архиєпископ Ігор Возьняк.

Після Літурґії урочиста процесія вирушила вулицями Львова до собору св. Юра, де всі учасники святкування помолилися молитвою Митрополита Андрея Шептицького за Церкву і український народ.

Тисячі віруючих взяли участь у процесії та молитві. Такої кількости людей місто не бачило з часів візити до Львова Папи Івана-Павла II у 2001 році.

Час і місце святкування були вибрані не випадково. Адже рівно 20 років тому, 17 вересня 1989 року, саме від храму Архистратига Михаїла понад 500 тис. вірних УГКЦ вирушили ходою до собору св. Юра, щоб засвідчити свою любов до Господа та відданість Церкві.

За 20 років УГКЦ практично відновила кількісні показники, які мала до 1946 року. Утворено нові єпархії та екзархати, які охопили територію всієї України.

Марта Осадца

Учасники ходи 20 вересня на вулицях Львова.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПРИЯТЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ТА УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ

мають шану запросити Вас на

Зустріч – Прийняття:
„УКУ: Сьогодення і Майбутнє"

д-р Тарас Добко й Андрій Курочка - представники УКУ поділяться з Вами про життя і розвиток університету в Львові

Програма включатиме висвітлення фільму, виставку фотографій та видань УКУ

Неділя, 1 листопада, 2:00 по пол.
Український Народний Дім
140 2nd Ave. * New York, NY
просимо зголоситися п. Оксані Лопатинській на число 212.777.1336 до 28 ого жовтня

Субота, 7 листопада, 1:00 - 3:00 по пол.
Василіянський Духовний Центр
710 Fox Chase Rd. * Fox Chase Manor, PA
За додатковою інформацією просимо звертатися до Нел: nell@ucef.org, 773-235-8462

Неділя, 8 листопада, 1:00 по пол.
Український Культурний Осередок
2247 W. Chicago Ave. * Chicago, IL
За додатковою інформацією просимо звертатися до Нел: nell@ucef.org, 773-235-8462

UCEF UCEF

www.UCEF.org

„Music at the Institute"

запрошує на

КОНЦЕРТ
СТЕФАНІЇ ДОВГАНЬ, сопрано

з нагоди її дебюту в New York City Opera
в головній ролі Донни Анни в новій постановці
опери „Don Giovanni".

Концерт відбудеться

в неділю, 25 жовтня 2009 р., о год. 4-ій по пол.

Стефанія Довгань виконуватиме арії з улюблених опер:
Mozart, Gounod, Puccini, Charpentier, Verdi, Catalani.

Квитки: 30 дол.; члени УІА і сеньйори – 25 дол.; студенти – 20 дол.

В Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, (corner of 5th Avenue)
New York City
(212) 288-8660

www.ukrainianistitute.org

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щомісяця на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

156. Євангелія від Матвія, 22-24: недруги провокують Христа

Фарисеї намагалися спіймати Христа на слові, щоб звинуватити Його в непокорі римській владі. Вони запитали, чи треба платити податок римському кесареві. Ісус попросив дати йому податкову монету, вказав на зображення кесаря на ній і сказав: „Віддайте кесареве кесарю, а Боже Богові". Садукеї теж задавали Йому провокаційні запитання, але усі їхні зусилля були марні. Христос виголосив промову проти книжників та фарисеїв, звернувся до Єрусалиму з докором за те, що це місто вбиває своїх пророків. Христос провістив зруйнування Єрусалиму.

Тіціан. „Дінарій кесаря" (1516)

Запрошуємо до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Ню-Джерзі. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди – о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діє українська школа з вивчення Біблії. Громада має в окремому будинку Молодіжний центр, де молодь проводить свої зустрічі і цікаві заходи. Щоліта відбуваються молодіжні табори. Спілкування в громаді – українською, англійською та еспанською мовами.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних оповістей з Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Сергій Остапчук:

„Я був зцілений від раку легень"

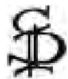
Мені було всього лише 25 років, коли я раптово захворів. Спочатку я не звертав уваги на легке нездужання, але з часом все-таки вирішив відвідати лікарню. Лікар сказав, що у мене защемлення нерва. У ці дні я мав їхати до Києва, але в дорозі відчув себе настільки погано, що не міг самостійно вийти з потягу. Мене відвезли до лікарні. Діягноза: запалення легень. Як виявилося пізніше, діягноза була неправильна. У центрі, де лікують людей з складними легеневими захворюваннями, змінили попередню діягнозу. Лікар сказав, що у мене туберкульоза. Я був в жаху від такого відкриття. Мені з кожним днем ставало все гірше і гірше. За дуже короткий термін я втратив у вазі з 65 до 38 кілограмів. Якось лікар з незвичайним для нього тоном голосу почав зі мною говорити, і я зрозумів, що зараз почую щось дуже важливе. „На жаль, у вас не туберкульоза", – почав лікар. Я зрадів, а лікар продовжив: „У вас рак легень". Від усвідомлення того, що я скоро помру, у мене потемніло в очах. Я знав, що з раком легень живуть не більше семи місяців. Отже, мені залишилося жити всього три. Це було ще одним жорстоким ударом для мене.

Я пролежав в реанімації 12 годин, не приходячи в свідомість, і не міг вже дихати самостійно. Мені були потрібні дорогі препарати, але грошей не було. Мене залишили вмирати. Саме тоді до мене приїхав місіонер Роберт Поланд. Коли він молився біля мого ліжка, я опам'ятався. Через деякий час мені стало краще. Я пішов в невеликий ліс і там насолоджувався свіжим весняним повітрям. Я дякував Богові за кожну квітку, що розпускається, буквально обіймав дерева в цьому лісі. Я пообіцяв Богові, що провіщатиму Божу любов і порятунок знедоленим і хворим людям, які вже не мають надії. Щоб виконати свою обіцянку я почав проповідувати хворим, які лежали в цій же лікарні, а також молився за цих людей.

Дивовижним чином мені самому ставало все краще і краще. Я виконував обіцянку, дану Богові. Поволі хвороба відступала. І ось наступив щасливий день, коли лікар, переглядаючи товстий том історії моєї хвороби, сказав: „У тебе вже немає ніякого раку. Я не можу знайти пояснення тому, що сталося". А я знав точно – мене зцілив Бог!

Пастор Сергій Остапчук буде проводити семінар на тему „Звільнення від прокляття" в Першій Українській Асамблеї Божій в Ню-Йорку 18 жовтня о 2-ій год. дня за адресою: First Ukrainian Assembly of God, 9 East 7 Street, New York, NY 10003. Вхід вільний. Добиратися підземкою R-train - до зупинки: 8 St/NYU; 6-train - до зупинки: Astor place. Тел: (646) 731-0308.

Родинам
Washington DC, NJ, PA, NY, CT, MA, RI

Інституту Суспільного Розвитку під час зимових канікул організує візиту до США учнів українських шкіл зі сходу України.

Ми сподіваємося що такі візити збільшать зацікавленність у глибокому вивченні англійської мови, норм життя західного суспільства, та в навчанні державною мовою в Україні, особливо в тих реґіонах, де українці зазнають культурної і освітньої дискримінації та утисків за мовною ознакою з боку проросійської місцевої влади, російських шовіністів в Україні.

З питань надання допомоги чи пропозицій про співпрацю прохання звертатись
за телефоном: 1(718) 372 – 0235
на сайт: www.sdinstitute.org
або за адресою: **SOCIAL DEVELOPMENT INSTITUTE, INC.**
2075 79th Street # A 4,
Brooklyn, NY 11214

Для здійснення цього проекту Інститут потребує добровольців, які мають можливість і бажання прийняти до себе дитину з України на час зимових канікул у першій половині січня 2010 року та жертводавців що покриють транспортні витрати.
Всі пожертви та витрати на благодійну мету звільняються від оподаткування.

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів
ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ Пересилка і доставка
ЕЛЕКТРОНІКА 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

Союзівка календар подій 2009 рік

16 - 18 жовтня
Крайовий Пластовий з'їзд.

23 - 25 жовтня
Річні Наради Союзу Українок Америки.

30 жовтня -1 листопада
Haloween weekend.

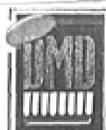
6 - 8 листопада
Наради Головного Уряду УНС.

13 - 15 листопада
Пластова Орликіяда.

21 - 22 листопада
Приватна імпреза.

26 листопада
Святкування Дня Подяки.

31 грудня
Святкування Нового Року.

THE DENTAL CARE
Sofia Milman, D. M.D.
Dental Medicine

4597 Route 27, Kingston, NJ 08528
поруч ресторану „Charly Brown".

Тел.: 609-921-6773
Фах: 609-921-6774

- Косметичне відбілювання зубів
- Коронки і мости
- Лікування рут каналів
- Білі косметичні пломби
- Повні і частинні протези
- Спеціяльне покриття зубів у дітей, яке запобігає тво-ренню дірок.
- Приймаємо „Emergency".

Розмовляємо українською, російською і польською мовами.
Приймаємо по суботам.

НОВІ ВИДАННЯ

Видано музичні твори І. Соневицького

Ігор Соневицький. „Вибрані твори для фортепіяно". Видавництво „Duma Music, Inc.", Вудбрідж, Ню-Джерзі, 2009 рік.

ВУДБРІДЖ, Ню-Джерзі. — У видавництві „Duma Music, Inc." вийшло нотне видання – збірка 22 творів для фортепіяна композитора, музиколога та педагога Ігоря Соневицького. Він народився в Гадинківцях, біля Чорткова. Музичні студії почав у Львові, в Інституті ім. Миколи Лисенка. На 18-му році життя, завдяки рекомендації видатного українського композитора Василя Барвінського, був прийнятий на композиторські студії до Віденської музичної академії, кляси Йозефа Маркса. Проте, комуністична окупація Відня примусила родину Соневицьких переїхати до табору переселених у Мюнхені.

У Вищій музичній школі у Мюнхені, в 1950 році, І. Соневицький закінчив свої музичні студії з композиції, дириґентури та гри на фортепіяні. Того самого року він еміґрував до США, але через 10 років повернувся до Мюнхену і 1961 року завершив свої музичні студії докторатом з музикології в Українському Вільному Університеті.

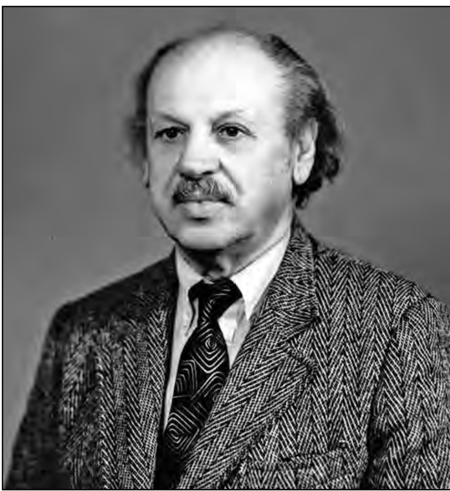
Оселившись в Ню-Йорку, д-р І. Соневицький був співорганізатором Українського Музичного Інституту і його директором від 1959 до 1961 року. В наступних роках він дириґував п'ятьма українськими хорами, організував і очолив український струнний ансамбль та оперний ансамбль, давав музичні лекції, написав понад 500 статтей на музичні теми, які були поміщені в різних часописах та журналах, також був автором і редактором ряду книжок, акомпаніював багатьом співакам та записав з ними кілька платівок.

В 1983 році д-р І. Соневицький став президентом Культурного центру у Гантері, Ню-Йорк. Він написав музику до 29 вистав Студії мистецького слова Лідії Крушельницької, оперу, балет, камерну музику, ряд фортепіянних творів та багато творів вокальної та хорової музики.

Коли у серпні 1991 року Україна стала незалежною, майже відразу видатні виконавці України почали вишукувати та виконувати твори І. Соневицького. У 1993 році державне видавництво „Музична Україна" видала серію його сольоспівів. Таким чином, д-р І. Соневицький став першим українським композитором на еміґрації, твори якого друкувалися в Україні. Два роки пізніше його опера „Зоря" була видана цим самим видавництвом. Твори І. Соневицького виконують світового маштабу мистці Олег Чмир, Оксана Кровицька, Павло Плішка та Володимир Винницький.

22 твори у збірці І. Соневицького видаються вперше. Перші з них були написані 1944 року, коли композитор вчився у Віденській музичній академії. Сім творів – це музика до вистав Студії мистецького слова, з якою композитор співпрацював 35 років. П'ять – з музики до балету „Попелюшка", прем'єра якого відбулася у 1967 році, у виконанні Балетної школи Роми Прийми-Богачевської.

Фортепіянна фактура д-ра І. Соневицького елегантно прозора. Твори граються вільно і природно, навіть учнями. Часто надхнені українським фольклором, гармонійні схеми композитора сміливі і незвичайні. Музика з театральних вистав та з балету відповідно кольоритна і характерна. Зате кожний твір має свою індивідуальність. Як цілість, ці твори є вагомим вкладом до нового репертуару для фортепіяну.

Ігор Соневицький

Збірку вибрані твори І. Соневицького для фортепіяно можна купити у крамницях, де продаються нотні видання, в українських крамницях або безпосередньо у видавництві „Duma Music, Inc.", вийшовши на „вебсайт" http://dumamusic.com або на телефон (732) 636-5406.

Олесь Кузишин

Президент США...

(Закінчення зі стор. 1)

ник Республіканської партії у США Майкл Стіл висловив сумнів стосовно того, чого конкретно вже досягнув Президент Б. Обама, а речник палестинського руху „Хамас" сказав, що нагорода є наразі передчасною.

А ось думка віце-президента ню-йоркської дослідницької організації „Дім свободи" Арча Падінґтона: „Я дуже здивований. Хоча не вартувало б дивуватися, тому що це не перше дивне рішення Комітету з присудження Нобелівської премії миру. Отримання премії Б. Обамою не повинно викликати подиву, якщо згадати про деяких попередніх лавреатів. Однак, треба віддати йому належне: він справді створив новий клімат для зниження напруги в світі, пробує уникати конфліктів, прагне мирних переговорів, включно з Іраном і Північною Кореєю. Та покищо не можна сказати, що на цьому шляху досягнуто проґресу. На мій погляд, було передчасно нагороджувати Нобелівською премією миру президента, який посів посаду трохи більше восьми місяців тому. Його реальні досягнення ще не є очевидними".

Лавреат отримує золоту медалю, диплом і 1.4 млн. дол.

Минулого року Нобелівську нагороду миру отримав колишній Президент Фінляндії Марті Ахтісаарі – „за важливі зусилля у вирішенні міжнародних конфліктів на кількох континентах, яких він докладав упродовж 30 років".

У понеділок, 12 жовтня, у Швеції й Норвегії почався так званий Нобелівський тиждень, протягом якого оголошують імена лавреатів.

Церемонія вручення премій, за традицією, відбудеться в день смерти її засновника Альфреда Нобеля 10 грудня, одночасно в Стокгольмі та Осло. *(Радіо „Свобода")*

ПРЕСОВИЙ ФОНД, за вересень 2009 р.

100 дол.	Дейчаківський Юрій	North Potomac, MD
	Яцківський Мулак	Los Angeles, CA
55	Качарай Анна	New York, NY
	Вербовський Василь	Syracuse, NY
	Винар Любомир	Ravenna, OH
50	Ференцевич Роман	Alexandria, VA
	Кравчук Наталія	Morris Plains, NJ
	Самотулка Дарія (подяка Неонілі і Тарасові Соханам)	Hillsborough,NJ
45	Кебузінський Юрій	Gaithersburg, MD
	Кремінець Михайло	Chicopee, MA
35	Лебедович Олександер	Eaton Rapids, MI
30	Білинський Ігор	Philadelphia, PA
	Джуль Андрій	Grosse Pointe, MI
	Кусів Ольга	Port Charlotte, FL
	Мельник Олексій	Kyiv, Ukraine
	Стецура Іван	Middleburg Hts., OH
25	Артимів Модест	Philadelphia, PA
	Балабан Ярослав	Flushing, NY
	Бамбер Катя	Madison, CT
	Максимович Анна	Willow Grove, PA
	Наливайко Мирослава	North Port, FL
	Теслюк-Дергак Марта	W. Hartford, CT
20	Гінтон Надія	Toledo, OH
	Яровенко Вадим	Lancaster, PA
	Калиновський Олександер	Fredericksburg, VA
	Куляс Мирон	La Grange, IL
	Кульчичий Володимир	Lorain, OH
	Волчук Роман	Jersey City, NJ
16	Ковалевський Микола	Tiffin, OH
15	Левицька Зінаїда	Glen Spey, NY
	Чабан Галина	Canton, MA
15 дол.	Фьорчук Олександра	Warren, MI
	Голик Володимир	Toronto, ON
	Іванчук Стефан	Kent, OH
	Кузишин Оксана	Fords, NJ
	Мотика Володимир	North Port, FL
	Петрик Федір	Levittown, PA
	Плакида Надія	Raritan, NJ
	Серант Юрій	Berkeley Heights, NJ
	Васічко Іван	Carteret, NJ
	Волошини Марія і Григорій	Forest Hills, NY
10	Кавка Володимира	Drexel Hill, PA
	Бучинська Катерина	Southport, NC
	Дребич С.	Edison, NJ
	Герець Олександер	Utica, NY
	Гуцуляк Олександра	Baltimore, MD
	Ільчишин Василь	Parma, OH
	Іванків Надія	Chicago, IL
	Івасечко Ольга	Millburn, NJ
	Кавка Володимира	Drexel Hill, PA
	Клим Ія	West Lafayette, IN
	Кулинич Євген	Villas, NJ
	Квітковська Марта	Sterling Heights, MI
	Лаба Орися	Middle Village, NY
	Лоян Валентин	Chester, PA
	Лонишин Софія	Somerset, NJ
	Лук Ольга	Takoma Park, MD
	Ликтей Ярослав	Whitesboro, NY
	Мадея Осип	Daytona Beach, FL
	Марушка Микола	Chicago, IL
	Риндич Володимир	Philadelphia, PA
	Семущак Стефанія	Woodside, NY
	Славутич Яр	Edmonton, AB
10 дол.	Слевінський Тарас	Stratford, CT
	Стахів Галина	Voorhees, NJ
	Товарницька Лідія	Union, NJ
5	Беш Іван	Youngstown, AZ
	Блюй Адріян	Dearborn Heights, MI
	Демянюк Д.	Manville, NJ
	Добровольська Лідія	Brighton, MI
	Гринчишин Василь	Webster, NY
	Клименко Григорій	Clifton, NJ
	Кошиловський Дмитро	Livonia, MI
	Котиси Ліліяна і Богдан	Kendall Park, NJ
	Кремінець Михайло	Chicopee, MA
	Керилів Наталія	Chicago, IL
	Лабінський Павло	Cherry Hill, NJ
	Мазурок Надія	Edmonton, AB
	Николишин Петро	West Roxbury, MA
	Оріховська Дарія	Westampton, NJ
	Паращук Михайло	Colchester, CT
	Прибила Остап	Syracuse, NY
	Слук Микола	Sloan, NY
	Смолинський Богдан	Shrewsbury, MA
	Стадник Степан	Chicago, IL
	Томко Андрея	Short Hills, NJ
	Цісельська Тамара	Hunter, NY
	Васьків Анна	Rochester, NY
	Волощук Марія	Warren, MI
	Вирста Анна	Philadelphia, PA

Разом: 1626 дол.

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Звертайтесь до нас з своїми фінансовими потребами.

- *Money Market рахунки*
- *Високі відсотки на сертифікати*
- *Чекові рахунки*
- *Пенсійні рахунки (IRA)*
- *Позички на приватні та комерційні будинки*
- *Персональні позички*
- *Позички на нові та вживані авта*
- *Грошові перекази (Western Union, Meest)*
- *Індивідуальні скриньки*

Телефонуйте безкоштовно 1-866-859-5848

Цілодобовий доступ до рахунку через інтернет.

Обслуговання української громади понад 40 років.

Enjoy a
Spooktacular
Halloween at
Soyuzivka

Zabava with Hrim

Friday evening Pub night with liquid gypsies

Weekend of October 30 – November 1st 2009
Room Rates from $75 (plus tax and gratuities per night)

Ghostly Hayride To the Haunted house

Arts & Crafts - Pumpkin painting 1:30 – 3:30 pm
Children's Costume Parade at 5:00 p.m.
Magic Show Library - followed by light dinner for child
Music and Dancing starts at 6:30
Children to be picked up promptly at 7:30
We ENCOURAGE parents to go downstairs for dinner during this time.

Prizes for Best

call 845-626-5641 Email Soyuzivka @aol.com

ONLY THE BEST ANNUITIES FOR YOU

Straightforward, solid, short- and long-term annuities

- 10% free withdrawal
- Terminal illness benefits
- Nursing home benefits
- Catastrophic medical expenses benefits
- Low start-up deposit of $1,000
- No maintenance or administrative fees
- All annuity rates are subject to change

UNA and the Community: Partners for Life

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org

BONUS ANNUITIES

10-Year	6.00%
$50,000+	6.25%
5-Year	5.40%

* 1st year only

Multi-Year

5-Year	4.25%

SHORT-TERM

3-Year	3.75%
2-Year	3.50%
1-Year	3.50%

СПОРТ

ЧС-2010: збірна України перемогла команду Англії, росіяни програли Німеччині

10 жовтня відбулись відбіркові змагання в групах Чеміонату світу 2010 року з футболу. Збірна команда України перемогла в Дніпропетровську збірну Англії з рахунком 1:0.

Початок гри змусив хвилюватися. Одразу після стартового свистка у карний майданчик гостей полетіли кільканадцять запалених „фаєрів", через які суддя Дамір Скоміна змушений був зупинити гру, хоча міг би й припинити усе змагання – тоді Україна отримала б технічну поразку і вибула б з чемпіонату світу.

Не встигли команди відчути смак гри, як стався епізод, який переламав хід поєдинку. Артем Мілевський вийшов сам на сам з воротарем Робертом Гріном, і останньому нічого не лишалося, як зачепити руками ноги нападника. Бити карний взявся Андрій Шевченко, але м'яч влучив у стійку. Таке розчарування не зупинило українців, які продовжували тиснути. Захисник гостей вибив м'яча на Сергія Назаренка і той з ходу пробив – м'яч у сітці воріт.

До кінця першої половини гри англійцям вдалося відсунути гру зі своєї половини поля, але не більше.

Друга половина принесла несподіванку, якою стало рішення українців грати на утримання рахунку. Вони відійшли і дозволили суперникові розіграти. Англійці не дозволяли українцям перейти на свою половину поля. Але Україні пощастило. Тепер збірна Укаїрни посідає друге місце в групі після Англії.

Президент України Віктор Ющенко привітав національну збірну команду України з футболу зі здобуттям перемоги у відбірковому змаганні.

Він відзначив, що у напруженому, безкомпромісному двобої українські футболісти продемонстрували чудову колективну гру й довели, що їм до снаги подолати будь-якого суперника.

Від імені всіх українських уболівальників Президент подякував збірній за високий професіоналізм.

Тим часом в Москві збірна Росії програла у змаганнях з командою Німеччини з рахунком 1:0. Гра викликала в Росії величезне піднесення. На стадіоні, який розрахований на 80 тис. осіб, зібралося 400 тис. вболівальників.

На центральний трибуні було розгорнуто велике полотнище з плякатом часів останньої війни з Німеччиною „Вітчизна-мати кличе". На 35-ій хвилині гри Мирослав Клозе закотив м'яча у порожні ворота росіян – 1:0.

Німеччина виходить на Чемпіонат світу, а Росії доведеться провести два змагання з командами, які посіли другі місця в групах. Таким суперником після жеребкування може стати збірна України.

На Чемпіонаті-2010 гратимуть з Европи, яка отримала 13 путівок на чемпіонат, команди Голяндії, Англії, Еспанії, Данії, Німеччини, Сербії, Італії, з Південної Америки – команди Бразилії, Параґваю, Чіле, з Африки – команди Південно-Африканської Республіки (господар), Гани, Кот-д'Івуару, з Азії – команди Австралії, Японії, Південної Кореї, Корейської Народно-демократичної республіки, з Північної Америки – команди США і Мексики.

Жеребкування інших змагань відбудеться 19 жовтня. Стикові змагання відбудуться 14 і 18 листопада. *(„Чемпіонат").*

Футболісти з Чикаґо відвідали Україну

БОГОРОДЧАНИ, Івано-Франківська область. – Минулого літа Україну відвідала молодіжна футбольна команда „Крила" з Чикаґо. Мета поїздки – провести кілька товариських зустрічей з молодіжними футбольними командами західньої України. А найважливіше – пізнати батьківський і прадідівський край. Юні футболісти команди „Крила" хоч і американці, але за походженням – українці.

І ось настав день, коли команда „Крила" приїхала до Богородчан. Велике хвилювання, гордість і радість відчували усі, коли йшли на гру між командами з Чикаґо і Богородчан. Обидві команди були рідними і близькими.

За українською традицією, гостей зустріли з хлібом і сіллю. Їх вітала голова районної адміністрації Лілія Концур. Піснею і теплими словами вітали гостей працівники будинку культури. Перед грою по черзі заспівали український і американський гимни.

Команди зіграли внічию, з рахунком 3:3.

Футбольну команду з Чикаґо очолив Юліян Куляс, президент фундації „Спадщина" Першого Українського федерального ощадного банку „Певність". Деякі її учасники вперше приїхали в Україну, а дехто бував вже раніше. Зокрема Данило Запаранюк – капітан команди – відвідав Богородчани не вперше. Він кілька разів гостював у нас, проводив час з моїм сином Андрієм, набув багатьох приятелів.

Багато учасників приїхали з батьками, ознайомилися з Прикарпаттям. Крім Богородчан, команда „Крила" мала гру в Яремче та Львові.

Марія Щерб'юк

Хлібом-сіллю зустріли своїх суперників футболісти Богородчан.

Футбольна команда „Крила" в Богородчанах. Зліва – Юліян Куляс, праворуч – українські судді. Фото: Василь Щерб'юк

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973)538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973)538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* *Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ

$100 - $7	$500 - $12	$800 - $17
$200 - $10	$600 - $15	$900 - $20
$300 - $12	$700 - $17	$1000 - $20
$400 - $12		

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• ***Додаткова оплата за доставу***

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 ґалон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за достатву. Телефонуйте за докладнішими інформаціями.

Тел.: 1-888-PAKUNOK (725-8665) • (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

DNIPRO CO.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
645 W. 1st Ave.	565 Clifton Ave	1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040

Подорож у каторжні місця

Олександер Вівчарик

Продовження.
Початок в чч. 7-15, 37-41

Замість пам'ятника

Катерину Кобільник ми з Миколою Барановим провели до її квартири у п'ятиповерховому будинку. Коли розпрощалися зі старенькою, М. Баранов сказав:

– А давайте піднімемося на п'ятий поверх, я вам дещо покажу…

Ми піднялися. Перед нами був типовий гаражний кооператив. Тобто, місце, яке влада виділила для людей, котрі мають автомобілі.

– На цьому місці було Четверте табірне відділення, – сказав М. Баранов.

Тут відбували ув'язнення моя мама, моя хресна мама, мама мого двоюрідного брата Ірина Нусьо, мама моєї дружини Вікторія Лабанда. Тут страждали тисячі жінок. Замість пам'ятника жінкам-страдницям на місці бараків і колючого дроту тепер стоять гаражі – сумні, сірі.

Побачене ятрило мою душу. Я знав, що мої батьки відбували в Інті покарання, але пам'ятав їх молодими, веселими. Я знав, що мій батько – шахтар. Мати працювала на різних роботах, але більше була домогосподаркою, бо часто хворіла. І от тепер я зрозумів, чому ми ніколи не бували саме в цьому місці. Мама не могла, не хотіла його бачити. Я майже фізично відчув щоденний відчай її існування на цій мокрій, чужій для неї землі. Я збагнув, чому вона так хворіла, аж поки ми не виїхали в Україну. Північ – не її земля. То чужина, яка була їй осоружною. Я щиро поспівчував К. Кобільник, котра щодня дивиться на місце, де її катували і принижували.

Відчувши мій стан, М. Баранов почав розповідати про себе. Він народився в сім'ї залізничника, у потягу, десь на межі Дніпропетровської і Донецької областей. Проте коріння його – на Черкащині. Після закінчення школи вивчився на столяра-верстатника, працював на заводі. У 1967 році поступив до Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту. Жили бідно. Приятель, котрий навчався в гірничому інституті і потрапив на виробничу практику в Інту, переманив на Північ і М. Баранова. Вирішив податися в шахтарі, яким платили найбільше. Понад 20 років працював на шахті „Інтинська", спочатку – робітником очисного забою, згодом – на керівних посадах.

Ще 1990 року в Комі почали створюватися національно-культурні товариства. Злочинна політика Комуністичної партії Радянського Союзу призвела до того, що самих комі в Республіці Комі у 2002 році проживало лише 312 тис. осіб – на 1.2 млн. осіб усього населення. Тепер в Інті кожний десятий мешканець – українець. 6 грудня 1993 року в Інті утворилося Українське національно-культурне товариство, яке очолила Інна Волосюк – методист Центральної бібліотеки. У 2000 році головою товариства українців Інти обрали М. Баранова.

Раніше я не міг збагнути, чому українцям Інти у 1960-их роках не дозволили за свій кошт привезти з України вчителя, який навчав би дітей української мови. Тепер розумію: влада боялася самоусвідомлення своїх громадян, бо у цьому вбачала загрозу своєму існуванню.

Я знаю, чим займаються в Україні російські національні товариства. Вони руйнують суспільство, дезорієнтують людей. Вони відверто ворожі до України і всього українського. Вони мають за собою сильну, нахабну, аґресивну метрополію.

Українці Інти, як і інших реґіонів Росії, не мають і тисячної долі тієї підтримки від української держави, яку мають росіяни в Україні від Росії. А тому не мають і того авторитету. На українців тут дивляться як на місцевий кольорит, екзотику. Із задоволенням слухають народні пісні (навіть підспівують), дивляться танці, їдять борщ з пампушками. Та коли я запропонував Тетяні Ральченко, керівникові Центру національних культур Інти, записи сучасних українських естрадних виконавців, вона категорично відмовилася. „Нам досить народних", – сказала вона. Українське товариство в Росії має бути аполітичним, шароварним, з варениками і галушками. Усе, що не вписується в цю схему, не схвалюється.

Та чесна людина все одно не омине політики. У грудні 2003 року українці Комі збиралися в Інті, щоб відзначити 10-річчя українського товариства в цьому місті. М. Баранов згадує „Прощу до могил батьків", підготуванням якої активно займався. У 1930-ті роки поблизу виселка Адак-юр був закладений інвалідний табір. У спогадах в'язнів він залишився під назвою „Санкомандировка Адак". По суті, Адак був кладовищем. Тільки мерці якийсь час ще існували в цьому світі. Адже сюди привозили помирати з інших таборів „доходяг", щоб вони не мозолили очі тим, хто ще міг працювати. Тут вони і відходили у кращий світ. Відомий російський письменник Олександер Солженіцин у книзі „Архіпелаг ҐУЛаг" розповів, як відбувався перехід в інший світ тих в'язнів Адаку, що, на думку охорони, засиділися на цій землі:

„Приречених поодинці заводили до кімнати, де на них кидалася воєнізована охорона, руки зв'язували, виводили на подвір'я, кидали на вози і відвозили на кладовище. Там скидали у заготовлені великі ями і живими закопували. Адже живих підіймати, переносити значно легше, ніж мертвих".

Табір приречених було закрито в 1950-ті роки. Згодом знищили і село, яке дало йому назву. Усе пішло, мов захоплене виром. До речі, „адак" у перекладі з комі означає „вир". Так місцеве населення назвало два притоки річки Уси – Великий Адак і Малий Адак.

В інвалідному таборі Адак загинуло багато видатних людей, котрі за станом здоров'я не могли працювати на шахтах. Серед цих нещасних був і Віктор Юркевич – відомий український історик, який очолював Історичну секцію Всеукраїнської Академії Наук, що діяла при НТШ з 1907 року. Він був одним з найближчих учнів і помічників Михайла Грушевського, співпрацював з відомими вченими-галичанами – Кирилом Студинським, Іваном Крип'якевичем, Мироном Кордубою, Філаретом Колесою. За це згодом і поплатився.

Улітку 1939 року до дружини вченого прийшла, нарешті, листівка від чоловіка. Він питав, чи жива донечка, просив вислати часнику, цибулі, цукру, олівців, паперу. На жаль, пакунок вже не застав адресата. Рівно через два роки після арешту, 12 вересня 1939 року, нащадок козаків В. Юркевич загинув у санкомандировці „Адак".

Донька В. Юркевича Інна Федущак шукала відомостей про життя і трагічну загибель батька. І не тільки його. Вона шукала безвісти зниклих в'язнів сталінських концтаборів. Залучила до цієї справи і чоловіка Мирона Федущака, обох дітей – Ольгу та Віктора. 1988 року І. Федущак стала членом заснованого в Москві Міжнародного товариства „Меморіял", брала участь у створенні його львівської організації, заснувала й очолила реґіональне доброчинне товариство „Пошук".

У 1996 році І. Федущак разом зі своїми дітьми та іншими членами експедиції „Пошук" відвідала місце колишнього табору смерти. На зруйнованому часом кладовищі експедиція встановила і освятила хрест з написом „Вічна пам'ять політв'язням, полеглим у санкомандировці „Адак" – Віктору Юркевичу і тисячам невідомих". Жменю землі з „Адаку" родина привезла на могилу дружини В. Юркевича, похованої у Львові в 1963 році. У підготуванні цієї прощі брав участь М. Баранов.

Достойна мета згуртовує і надихає

За результатами прощі І. Федущак разом з сином видала у 2006 році книгу „Абезь і Адак – дорога у вічність". У ній вона розповіла, як 14 липня 1996 року групу з 12 осіб зустріли в Інті представники української громади в українському вбранні. Волиняки Євгенія Строцінь і Віра Старостіна вітали прибулих хлібом-сіллю. В Будинку культури шахтарів відбулася веселюдна зустріч з громадськістю та українські вечорниці. Розпорядником вечора була львів'янка Любов Ліфенко, директор дитячого будинку. Довго лунали серед полярної білої ночі українські пісні та спогади земляків.

Кладовище в'язнів було вкрите заростями карликової берези, різнотрав'ям, над яким вирізнялися високі „свічки" іван-чаю. Розгортаючи зарості, прибулі знайшли струхлявілі дерев'яні стовпчики від колишніх надмогильних номерів. Серця краялися від думок про ті поневіряння й муки, які терпіли тут рідні, які відходили з життя далеко від рідного краю, лягаючи у вічну мерзлоту.

Тепер М. Баранов робить чимало для відновлення історичної пам'яті і правди, вшанування могил безвинно убитих. У червні 2008 року він разом зі школярами виїжджав у колишнє селище Кожим для встановлення там хреста на місці масового захоронення політв'язнів. Тут були дві копальні, на яких трудилися 1,000 в'язнів. До 1947 року померлих від непосильної праці ховали у спільній могилі, опісля – кожного окремо.

Восени 2008 року М. Баранов їздив з групою з 11 осіб у селище Абезь, де був центральний шпиталь для ув'язнених. Сюди, як і в Адак, привозили помирати немічних. В Абезі відносно добре збереглося номерне кладовище в'язнів. Його територія складає 4 гектари. Очолювані М. Барановим добровольці виконали антикорозійний захист металевих стовпчиків з табличками. Адже у 2003 році 1,100 дерев'яних, що збереглися, поміняли на металеві.

Продовження в наступних числах „Свободи"

Приватні гаражі на місці четвертого табірного відділення.
Фото: Олександер Вівчарик

Барак, в якому жили в'язні – артисти табірного театру.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оцісклавська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Рекляма – ключ до успішного бізнесу!

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода" ☐ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС): ....
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....
Число телефона: (.......) ....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Чековий рахунок з Debit карткою "Самопомочі" полегшить Ваше життя!

Безкоштовні трансакції
Без мінімального балансу
Вклади заробляють відсотки

Безкоштовна Debit картка

Безкоштовна оплата комунальних послуг BillPay

Ваші заощадження федерально застраховані на суму щонайменше 250,000 доларів

Надійна та одна з найстабільніших фінансових установ у США

Подарки за участь!

Самопоміч
Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка

Selfreliance
Where Your Money Works for You!
Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave, Chicago IL, 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale,IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300
734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd Whippany,NJ 973-887-2776

Зайдіть до якого небуть бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний вклад на чековий рахунок - $50. У використанні програми "Bill Pay" можуть бути нараховані додаткові кошти. Кількість бонусних наплечників і музичних CD обмежена, і їх треба підібрати особисто у бюро з повним обслуговуванням. Ми можемо вручити інший подарунок. Для доступу он-лайн потрібна реєстрація. Член мусить кваліфікувати на безкоштовну VISA Debit картку. Можуть бути додаткові кошти за підключення до інтернет. Тільки для дійсних і нових членів!

Full Financial Services
NCUA
Allpoint
CO-OP NETWORK

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
Концерт пісень В. Івасюка.
Apon – 7825. Палац „Україна" в Києві.
17 річниця Незалежности 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна" 7811/7823 VHS-DVD

• НА ПРОДАЖ •

На продаж апартамент у Somerset, NJ Ukrainian Senior Citizens Center. 2 спальні, вітальня, їдальня, кухня. Нижній поверх. Ціна $145.000.
Тел.: (908) 526-1259

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 10 липня 2009 р. відійшов у вічність
мій найдорожчий МУЖ

СВ. П.

інж. ВОЛОДИМИР РОМАН ДЯЧУК

Складаю мою щиру подяку о. Іванові Гончера, з церкви св. о. Миколая у Пассейку, Н. Дж. за уділення Найсвятіших Тайн і Миропомазання, за відправи Панахиди і Божественної Літургії та запечатання гробу.

Сердечна подяка родині, друзям і знайомим за численну участь у похоронних відправах та молитвах.

Моя подяка за підтримку всім хто листовно, телефонічно чи словесно виявив мені своє щире співчуття.

Щиро дякую за вінки і кошики квітів Екзекутиві УНСоюзу, Управі Союзівки та родині, приятелям і друзям.

НА СВЯТІ ЛІТУРГІЇ зложили пожертви:

Ольга і Михайло Мочули, Ольга Чипак, Володимир і Дарія Рудакевич, Леся Мочула.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО пожертви зложили:

НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У ЛЬВОВІ, через УКОФ:

Юрій і Оксана Кравців, ген. Микола і Христя Кравців, Микола Галів, Йосип Банах, Володимир Гончарик, Уляна Дячук.

Разом $920.00

НА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД при УНСоюзі:

Працівники Головної Канцелярії УНСоюзу, редакцій „Свободи" та Українського Тижневика, Неоніля Сохан, Василь Шевчук, Йосип та Андрея Чабан, Уляна Дячук, Марта і д-р Володар Лиско, Лідія Козак, Михайло Комічак, Володимира Шипайло, Ігор й Олена Сохан.

Разом $1,370.00

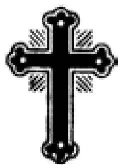
НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ-ЙОРКУ:

д-р Роман і Світляна Андрушків, д-р Андрій і Валерія Бурачинські, Ольга Чипак, Уляна Дячук, Іда Фокс, Богдан і Лідія Гайдучок, Михайло і Алла Герець, Роман і Слава Комічак, Євстахій Ярош, д-р Любомир і Дзвенислава Явні, Юрій Клюфас, Богдан і Уляна Кобзар, Марта Клюфас, Ґеновефа Куфта, Михайло Лесько і Люба Лапичак, Леся Мочула, Михайло і Ольга Мочула, Олександер Михайлюк, Божена Ольшанівська, Марія Пенджола, Юрій і Аня Петренки, Володимир і Дарія Рудакевич, Анна Слободян, Оксана Станко, Тарас і Катерина Шмаґала, Юрій і Марія Українські, д-р Роман і д-р Зірка Воронки, Стефан Вельгаш і Марія Проскуренко, Нестор і Олена Вірстюк, Володимир і Катруся Воловодюк.

Разом $3,195.00

Моя сердечна подяка усім за св. Літургії і пожертви.
Нехай Всемогучий Господь обдарує Вас своїми ласками.

Дружина Уляна Дячук

З великим болем і жалем повідомляємо, що 30 вересня 2009 р., на 85-му році життя, відійшла в Божу вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

АННА КУСЄВИЧ КАЛЬБА

Похоронні відправи відбулися 3 жовтня 2009 р. в церкві св. Стефана у Томз Ривер, Ню Джерзі, а опісля на цвинтарі св. Духа в Кампбел Гол, Н. Й.

Залишені у глибокому смутку:

донька – МАРІАННА ЗАЯЦЬ з чоловіком МИРОСЛАВОМ
син – ТАРАС КАЛЬБА
внуки – АДРІЯН ЗАЯЦЬ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ
– РЕНАТА ЗАЯЦЬ
– ДАМ'ЯН ЗАЯЦЬ
– ТАТІЯНА КАЛЬБА
правнучка – АРІАНА ЛЮБА ЗАЯЦЬ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

За присутність на похоронних відправах, вислови співчуття і пожертви складаємо нашу щиру подяку.

Вічна її Пам`ять !

Український Конґресовий Комітет Америки
Відділ Ню-Йорк

запрошуює українську громаду

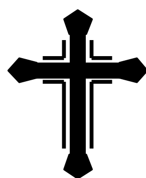
на панахиду в пам'ять

Степана Бандери

леґендарного провідника ОУН

Панахида відбудеться в церкві св. Юра
за адресою: 30 East 7th Street
після Служби Божої
в неділю, 25 жовтня 2009
о год. 1:00 по пол.

Закликаємо національно свідомих українців прийняти участь у Панахиді на честь великого сина України – Степана Бандери, провідника національної революції за незалежність України під час Другої Світової війни.

Українська Федеральна Кредитова Кооператива "САМОПОМІЧ"
Філядельфія

повідомляє своїх членів та громаду, що 5-го жовтня 2009 р. відійшов у вічність бувший довголітній голова і член дирекції

СВ. П.

ІЛЯРІЙ МАЗЕПА

Родині та знайомим Покійного складаємо щиросердечні співчуття

Вічна Йому Пам´ять!

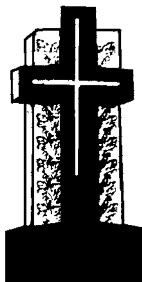
Дирекція, провід та працівники
Української Федеральної Кредитової Кооперативи
"САМОПОМІЧ"

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

З глибоким смутком повідомляємо
рідних, приятелів і знайомих,
що в суботу, 10 жовтня 2009 р.
відійшла від нас у вічність наша дорога
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ПРАПРАБАБЦЯ

СВ. П.

МАРІЯ ДУЛЬНЯВКА

нар. 13 лютого 1915 р. в м. Турка.

Похована 12 жовтня 2009 р. на цвинтарі в м. Турка, Україна.

Залишилися у глибокому смутку:

доньки – ВІРА з чоловіком ІГОРЕМ
– ГАЛИНА з чоловіком МИХАЙЛОМ
– СОФІЯ з чоловіком МАРКОМ
– НАДІЯ з чоловіком МИХАЙЛОМ
невістка – ФЕОДОСІЯ з дітьми, внуками і правнуками
внучки – ОКСАНА з чоловіком БОГДАНОМ, донькою і внуками
– ЛЕСЯ з чоловіком МИХАЙЛОМ та дітьми
– НАТАЛЯ з чоловіком ЮРІЄМ та дітьми
– ОЛЕНА з чоловіком ВАЛЕРІЄМ і сином
– МАР'ЯНА
– ОЛЬГА з чоловіком МИКОЛОЮ, дітьми і внучкою
– ЛЮБА з дітьми і внуками
внуки – ОЛЕКСАНДР з дружиною ГАЛИНОЮ і синами
– ВАСИЛЬ з дружиною ГАЛИНОЮ та дітьми
та ближча і дальша родина в Америці, Іспанії й Україні.

Вічна Їй пам'ять!

У 9-ий ДЕНЬ
19 жовтня 2009 р., о год. 6:15 веч.
буде відправлена ПАНАХИДА
в Українській католицькій церкві свв. Петра і Павла
в Джерзі Сити, Н. Дж.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
18 жовтня 2008 р. нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, СИНА, БРАТА і ВУЙКА

СВ. П.

ДАНИЛА ГУСЯКА

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в церкві Різдва Пречистої Марії в Лос Анджелесі, Каліфорнія,
в суботу, 17 жовтня 2009 р.

Після відправи запрошуємо всіх на легку перекуску
у відзначення життя Данила своїми спогадами та знімками.

ПОМИНАЛЬНІ ВІДПРАВИ також відбудуться у церкві св. Юра в Ню-Йорку і в церкві св. Андрія, Hamptonburg, New York.

Тяжко повірити, що вже рік минув, коли відійшов у вічну пам'ять наш улюблений Данило. Нема слів описати глибокість нашого смутку і жалю. Тужимо за ним, за милим голосом, за усмішкою та його життєрадісністю.

В глибокому смутку залишились:
дружина – ЛЮБА
доня – ЛЯРИСА
мама – ТЕКЛЯ
брати – ІВАН і СТЕПАН з родинами
і дальша родина тут і в Україні.

Родина Покійного сердечно дякує за всі молитви та відправи в минулому році. Рівнож дякуємо за пожертви замість квітів на Пластову оселю „Вовчу Тропу". Зложено $6,650.00 деяка частина грошей відложена на Астрономічну ціль. З молодих літ Данило любувався зоряним небом над East Chatham. Цього року, 18 липня в пам'ять Покійного „Друга Данила", відбулася імпреза „Sky Lab", яка зачарувала всіх таборовиків. Якби задля цієї імпрези лише одній дитині відкрилися очі до красоти космосу... Данило був би задоволеним.

Приятелів і знайомих про молитви за спокій душі Данила просять
дружина Люба і доня Ляриса з родиною.

З глибоким сумом повідомляємо рідних, приятелів і знайомих,
що в суботу, 26 вересня 2009 р.
після тяжкої тривалої хвороби упокоїлася в Бозі

СВ. П.

НАДІЯ ПАСТУШЕНКО

з дому КОМУНИЦЬКА

дружина св. п. Ярослава Пастушенка.
Нар. 10 липня 1920 р. в Тисьмениці, Україна.

Залишилися у смутку:

брат – РОМАН КОМУНИЦЬКИЙ з синами ВІКТОРОМ та АНДРІЄМ
шваґер – ОСИП ЛИТВИНИШИН з сином ЮРІЄМ та невісткою ГАЛЕЮ
кузинка – ТАМАРА ГОРДИНСЬКА з родиною
племінник – ЮРІЙ КАПП з дружиною ЛІНДОЮ і сином СТЕФАНОМ
близька родина:
– ТАНЯ ПАСТУШЕНКО з дочкою ВІРОЮ і зятем РОМАНОМ МОЧУЛОЮ та сином ОЛЕГОМ, невісткою ҐЕЛЛ і внучкою ХРИСТИНОЮ
– НІНА ВЕРЕСЮК-ШУСТ з родиною
– ЯРИНА ГОТЬ з мужем ВІТАЛІЄМ і дочкою СОФІЄЮ
ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні.

ПАНАХИДА була відправлена у четвер, 1 жовтня 2009 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у п'ятницю, 2 жовтня 2009 р. о год. 9:00 ранку в похоронному заведенні Петра Яреми о год. 9:45 ранку в Укаїнській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на Українському цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй пам'ять!

В П'ЯТУ СУМНУ і БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї найдорожчої СЕСТРИ

СВ. П.

ГАЛИНИ КЛИМ

що покинула нас 22 жовтня 2004 р.

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в Українських греко-католицьких церквах:

- св. Івана Хрестителя – Нюарк, Н. Дж.;
- катедрі Непорочного Зачаття – Філядельфія, Па.;
- св. Михаїла – Черрі Гілл, Н. Дж.

За спокій душі нашої незабутньої Галі просить про молитви
Оксана Клим Волчук з родиною.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення, просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

Did you know -

That as part of the Consumer Stimulus Package

1st Time Home Buyers

Can qualify for up to

$8,000.00

in Tax Credit Rebates

until 11/30/09

and

You may receive a Tax Deduction

on all State, Local Sales and Excise Taxes on

New Auto Purchases

when you purchase between
02/17/09 until 12/31/09

Contact one of our Loan specialists
to help you in financing your
dream home and auto and give you details
on taking advantage of these
Government Sponsored Programs.

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212-473-7310

WWW.SELFRELIANCENY.ORG

The American Recovery and Reinvestment Act of 2009 (Recovery Act) provides for as much as an $8,000.00 tax credit to qualified first-time homebuyers. Complete information on how the first-time homebuyer tax credit works, including eligibility requirements, is available on the IRS website at: www.irs.gov.

The Recovery Act also provides a deduction for State and Local sales and excise taxes paid on the purchase of new cars, light trucks, motor homes and motorcycles through 2009. Complete information, including eligibility requirements can be found at: www.irs.gov.